

Kıbrıs'ta SOSYALIST GERÇEK

ÇÖZÜM
ANTI-EMPERYALIST
BİRLEŞİK CEPHE!
Η ΛΥΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ
ANTI-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΜΕΤΩΠΟ!

Ağustos 2009 Yıl 13 Sayı: 271

Fiyatı: 1 TL. (KDV dahil) İngiltere: 1 Sterlin

Hayal değil, tek gerçek!
Çürümüş bir düzen değil,
insanca yaşam!

Tek seçenek Anti-Emperyalizm!

- Ne BM nezdinde yürütülen görüşmelerle en kritik sorun olan Kıbrıs sorunu ortadan kaldırılabılır, ne de bir birinin kopyası farklı partilerin hükümete gelmeleri ile ekonomik, sosyal sorunlar çözümlenebilir!
- Ülkemizi bağımsızlığa kavuşturmanın, emperyalizmin yarattığı Kıbrıs sorununu ortadan kaldırmanın ve hükümetteki partilerin adından değil, hükümet edilen devlet düzeninin sakatlığından kaynaklı ekonomik ve sosyal sorunları çözenin tek yolu Anti-Emperyalist siyasetlerin hayata geçirilmesidir!
- Bunu yapabilecek olanlar mevcut çürümüş düzeni sahiplenip, kokuşmuşluğunu örtmeye

çalışanlar değil, bu düzeni kökünden söküp dağıtacak ve insana yaraşır bir düzeni kuracak olanlardır!

- Onlar bu ülkenin devrimcileri, anti-emperyalistleri ve komünistleridir!
- Günü kurtarmak değil, geleceği kurmak için mücadeleye!
- Bu bir hayal değildir, bu önümüzde duran en gerçek olgudur!
- Bunun hayal olduğu masalını anlatanlar ise bu çürümüş düzeni güzelleştirebilecekleri hayalini kuran ve insanlığı çürümüş düzenin mezarı içine hapsetmeye çalışanlardır!

Eşel-Mobil sözleşmesi iptal edildi, patronlar alkışladı

Seçim sırasında gerek kamu gerekse de özel sektörde çalışanlara bir dizi vaadlerde bulunan UBP ve Eroğlu seçimlerden sonra oluşturduğu hükümetle "yanar döner"e dönüştü.

Hükümete geldikten sonra "devlet kasası boş" diyerekten işe koyulan Eroğlu hükümeti, büyük vergi alacaklarını toplamak yerine kamu çalışanların cebindeki paraya gözlerini dikti.

■ sayfa 5'te

İşçilerin cenneti ve Kuran kursları

Türkiye, uzunca bir süredir (özellikle AKP iktidarı eliyle) tarikatlaştırılmaya, dinsel gericiğin en koyu biçimine sürüklenilmeye doğru gidiyor/hatta gitti.

Türkiye'de yaşananların kuzey Kıbrıs'a tezahür etmemesi olası değil.

Kıbrıs'ta da tarikatlar var, şeyhler ve müritleri kol geziyor, ayinler yapılıyor, İslamcı vakıf ve dernekler eliyle özellikle Türkiyeli öğrenci ve işçi aileleri çembere alınıp 'hidayete erdiriliyor'.

■ sayfa 9'da

Gündemin Çizdirdiği...

Çürümüş düzen, milliyetçilik şövenizm ve dini gericilikle ezilen ve sömürülenleri uyutmaya çalışıyor...

KSG'den Okuyucuya

Yeni süreçler, kopya siyasetler!

Ülke, yeni bir süreçten geçiyor.

Tek başına hükümete getirilen UBP, CTP döneminin politikalarını aynen sürdürüyor, işçi ve emekçiler üzerindeki saldırıları daha da pervasız bir şekilde organize ediyor.

Kamu çalışanlarının mücadeleler sonucu kazanılmış olan hak ve özgürlüklerinin budanmasından, sanki çalışanlar kendi istekleriyle ek mesai yapıyormuş ve bunun yasal ücretini de hak etmeden, çalışmadan elde ediyormuş izlenimi verilerek “kamuoyu” yaratılmasına, eşel-mobil üzerindeki oynamalar, patron kesiminin asgari ücretin düşürülmesi, lokavtın yasallaştırılması, sendikaların etki ve gücünün kırılması gibi taleplerinin yükselmesi gibi birçok uygulama sınır tanımadan hayata geçiriliyor.

Kuran kursları üzerinden çocukların zehirlenmesi ve dinsel gericiğin ülkede sistemleşip taban bulmasına dönük gerici çabalar da bu süreçte tesadüfen ortaya çıkmış değil.

Tüm bunlarla birlikte müzakere sürecinin 1. turunun tamamlanması ve elle tutulur hiçbir sonucun olmaması ve olamayacak olması somut bir olgu olarak dururken, CTP ağırlıklı çeşitli çevrelerin 2010'da referandum olacağı safasatıyla, 2000'lerdeki gibi bir

hareketlenme yaratmaya çalışmaları da aniden oluşmadı.

Müzakerelerde düşman kardeşler Talat ve Hristofyas'ın kapalı kapılar ardında neleri konuştuğunu ve pazarlığını ettiğini dahi bilmezken, müzakere edildiği söylenen konu başlıklarında bile anlamaya varamadıkları, onların emperyalist güçlerin çıkarlarını korumak için arenaya inmiş birer gladyatör olduklarını daha ne kadar net ortaya koyabilir ki?

Şu ya da bu emperyalistin Kıbrıs üzerindeki çıkarlarını müzakere eden “liderlerden” burjuva anlamda bile bir anlaşmaya varmalarını beklemek saflık olacaktır.

Onlar, ikinci, hatta beşinci turu bile tamamlasalar müzakere sürecinden bir sonuç çıkmayacaktır.

40 yıldır olduğu gibi.

Çünkü masada olan çıkarlar, işçi ve emekçilerin ortak çıkarları değil, emperyalistler ve yerli işbirlikçilerinin ortak olmayan, uğruna savaş çıkartılacak (ki bu ada o savaşı da yaşadı) ve bu pislik, kirli savaşı da yine kardeş işçi ve emekçilerin kan ve canları üzerinden kotaracak çıkarlardır!

İşte tüm bu olgular ortadayken, CTP'nin 2000'lerde olduğu gibi barış ve çözüm temelli bir toplumsal muhalefete önder olarak hazırlanması girişimi hem komik hem de tehlikelidir.

CTP bugün 5 yıllık hükümet döneminin tüm işçi-emekçi-devrim düşmanı icraatlarını, emperyalistlere teslim olup patronlar için çalışmış olmanın kara lekesini üzerinden atmaya çalışmakta, “utangaç” bir

şekilde toplumsal muhalefette yeniden boy göstermeye çalışması tam bir ikiyüzlülük örneğidir.

Bu ikiyüzlülük, UBP'nin politikalarına sözde muhalefet ederken, o politikaların aynısı ve benzerlerini kendilerinin hükümetleri döneminde uyguladıkları tecrübesiyle sabittir.

Dolayısıyla ülke yeniden bir sürece adım atmakta, bu dönemde de sınıfsal uyanıklığın artırılması gerekmektedir.

Bu ülkede ekonomik ve siyasal hak ve özgürlüklerin korunup ilerletilmesi de, dinsel veya milli gericiğe karşı mücadele de, adada barış ve çözüme ulaşılması da ve hatta iktidarın sınıf karakterinin kökten değiştirilip, bağımsız bir ülke yaratılması da gerçek devrimci mücadeleyle mümkündür.

Bu mücadele, hükümetken icraatlarıyla kendini ifşa eden sahte solcuların ve siyasi-ideolojik duruşu beş para etmez burjuva demokratlarının, sosyal-demokratların ve benzerlerinin köhnemiş siyasetleriyle değil, gerçek bir anti-emperyalist, devrimci siyasetle yürütülebilir.

Örgütlenelim, örgütleyelim ve değiştirelim!

1 Eylül Dünya Barış gününde ülkemize barışı getirmenin tek yolu olan Anti-Emperyalist Birleşik Cephe siyasetini daha güçlü haykıralım!

Tüm gerçek ilerici, demokrat ve devrimcilerin bu cephede birleşmelerini sağlamak için mücadelemizi yükseltelim.

Başka yolumuz yoktur!

KSP: Patronlar; işçi, emekçi ve tüm çalışanların ekmeğine göz dikti!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi bir süre önce sermaye çevrelerinin asgari ücret ile ilgili olarak yaptığı açıklamaları değerlendirek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride asgari ücretle ilgili açıklamaların patronların işçi, emekçi ve tüm çalışanların ekmeğine göz diktiğini gösterdiği vurgulandı ve tüm işçi ve emekçilere sendikalarda ve siyasi partilerde örgütlenme ve mücadelelerini yükseltme çağrısında bulunuldu. Bildirinin tam metni şöyle:

Kıbrıs Türk Ticaret Odası (KTTO) ve Kıbrıs Türk Sanayi Odası'nın (KTSO) geçtiğimiz hafta başında asgari ücretle ilgili açıklamaları patronların işçi, emekçi ve tüm çalışanların ekmeğine göz diktiğini gösteriyor.

Ücret artışlarının fiyatları otomatik olarak artırdığını öne süren KTTO açıklaması 150 yıl önce bilimsel olarak büyük bir yalan olarak kanıtlanmıştı. Daha o dönemin patronları işçilerin ücret artışı talep etmemesi gerektiğini vurgulayarak ücret artışı durumunda fiyatların artacağını iddia etmişlerdi.

Bir ürünün fiyatını belirleyen nedir? Bir patron için bu maliyet artı kârdır. Ekonomi politikten azıcık anlayan birisi her ürünün sabit sermaye artı değişken sermaye artı, artı-değerin

birim bazına yansımaları olduğunu rahatlıkla görebilir. Ve sömürü oranının da artı değer değişken değere oranı olduğunu da biliyor. Nedir bu değişken sermaye denen şey? Bu, işçilere ve çalışanlara ödenen ücretlerin toplamıdır ve bu fiyatlara orantılı olarak yansıyor. Sabit sermaye denen şey ise elektrik, su, kira ve hammadde, vs. kaynaklarına ödenen miktardır. Artı-değer ise işçiyi çalıştırarak elde edilen ve işçiye ödenmeyen miktardır.

Böylece asgari ücretlerin ya da ücretlerin artması değişken sermaye kısmının artması demektir. Ürün değeri aynı kaldığından böyle bir durumda fiyatların ilk aşamada artması durumunda bile geri eski fiyatına dönmek zorunda kalacağı üniversite birinci sınıfın derslerinde öğretiliyor. Piyasada patronlar arasında rekabet olduğu dikkate alındığında ve üretilen değerde değişme olmadığı dikkate alındığında ücret artışlarının fiyatlarda ücret artışı kadar bir artış yaratmayacağı açıkça görülebilir. Patronlar bunu “maliyetin arması” ya da “overhead miktarının artması” olarak adlandırır.

Fiyatlar artmayacağına göre patronların ödemedikleri ve el koydukları artı-değer miktarının azalması demektir bu. Yani patronların kârlarında azalmadır bu....

Patronların villalarda yaşaması karşısında işçilerin daha da sefil ortamda yaşamalarıdır sömürü. Asgari ücretlerin artması, ya da ücretlerin artması sefalet ortamında yaşayan işçilerin yaşam standartlarını azıcık olsun artırmak demektir. Bu ortamda dahi patronların sömürüyü var gücüyle artırması kendini işçilerde hissettiriyor.

KTTO düşük muz ve 'yüksek' yenidoğuş meyve fiyatlarını örnek göstererek ücretlerin neden artmaması gerektiğini gerekçelendirmeye çalışırken işçilerin ve çalışanların gözüne karanlık bir perde çekmeye çalışıyor. Yenidoğuş ya da muz üretiminde toprağın verimliliğinin ve de iklimin de çok önemli rol oynadığını unutuveriyor KTTO. Çünkü onların amacı işçi ve çalışanları ücret artışı talebinden geri tutmaktır.

Tekstil sektörünü mazeret gösterenler yine doğruyu söylememektedir. Bangladeş, Vietnam hatta Romanya gibi yerlerde günde iki ABD doları ile tekstil sektöründeki çalışma şartları bizim işçilere layık görülüyor. Oysa 90'lı yıllarından tekstil sektörü en düşük ücretli yerlere kayarken modern tekstil üretim fabrikaları en zengin Avrupa ülkelerinde var olmaya devam etmiştir. Bu da modern üretim ve Kıbrıs'taki asgari ücretten çok daha yüksek

ücretle tekstil sektöründe faaliyet yürütülebileceğini gösteriyor. Oysa bizim patronlar en ilkel üretim aletleri ve en adi sömürü ortamında azami kârlar elde etmek istiyorlar.

İşçiler, emekçiler, tüm çalışanlar!

Patronlar ve aile fertleri lüks arabalarla dolaşıyorlarsa, lüks villalarda yaşıyorlarsa, yılda birden fazla lüks yurtdışı tatillerine gidebiliyorlarsa, bol bol eğlenebiliyorlarsa bunun tek nedeni vardır. O da biz işçi ve çalışanların ödenmeyen emekleri sayesinde. O da bize ödenen düşük ücretler sayesinde. Düşük ücret onların refahını sağlayan azami kârları demektir.

İşçiler, emekçiler, tüm çalışanlar!

Bu insanlık dışı yaşam karşısında bizi her gün iliklerimize kadar sömüren patronların sözcüsü KT Ticaret Odası ve KT Sanayi Odası'na inanmayalım.

Bizi temsil etmek için sendikalarda örgütlenelim, onlara sahip çıkalım. Patronlara karşı ekonomik mücadelemizi teker teker değil örgütlü yapalım. Unutmayalım ki ancak birlikten kuvvet doğar.

Ekonomik mücadelemizi siyasi mücadele ile de birleştirirsek ve işçi-emekçi halkın iktidarını kurarsak patronların bu insanlık dışı sömürüsüne son verebiliriz.

Gelecek yarınlar biz çalışanlarındır!

Neler Oluyor Neler...

Sincan ya da Doğu Türkistan

İşe İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Polonya ile başlayalım.

İngiltere'deki burjuva Polonya hükümeti (savaş öncesi Nazilerle işbirliği yaptıkları bilinir) belki de bay Churchill'in teşvikiyle Varşova'da bir ayaklanma düzenliyor. Tam da Sovyet orduları Varşova'yı almak üzereyken. Yani ayaklanma ya hiç yapılmaz ya da Sovyetlerle koordineli olarak yapılsa hem kayıplar, yani ölümler çok daha az olacak hem de zafer garantilenecek.

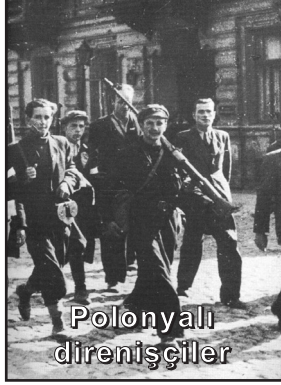
Ama İngiltere'deki burjuva Polonya hükümeti ve bay Churchill'in insan hayatına verdikleri değer iyi bilinir. Bunlar insan hayatına değer vermezler. Ayaklanma düzenlerken dertleri Nazilerin yenilgisi değil. Dertleri komünistlerin zaferini önlemek. Dertleri Polonyalı ve diğer savaştan askerlerin hayatını kurtarmak değil, kendi iktidarları ve böylece kendi mallarını yani mülkiyet haklarını korumak. Biliyorlar ki komünistler o gün değilse yarın onların mülkiyet haklarını yerle bir edecekler ve mülkiyet haklarını korumak için insanları ayaklandırıp canlarını kaybetmelerine göz yumuyorlar. Göz yummak ne demek. Teşvik ediyorlar.

Bu arada Churchill üzerinden de Sovyet askerlerini tam hazırlanmadan ayaklanmayı desteklemek adına Varşova'ya hızla girmeye davet ediyorlar. Sovyetler bu tür bir yaklaşımı reddettiğinde de Roosevelt'i bile devreye sokmaya çalışıyorlar. Roosevelt, Stalin'e diyecek; "Lütfen ayaklanmacılara acil destek olmak üzere Varşova'ya yürü" vb., vb. Diyor da!

Stalin'in cevabı açık ve kesin. Stalin şöyle bir yaklaşım sergiliyor: Böyle birşey mümkün değildir. Bu Sovyet askerlerinin ve de ortaklık askeri güçlerinin gereksiz ve yararsız katlinden başka bir anlama sahip değildir. Bu ayaklanmanın yapılmasını ayarlayan, teşvik eden ve de başlatanlar açık ve kesin olarak insanlık düşmanı suç işlemişlerdir (Naziler ayaklanmacıları ve Varşova sakinlerini katletmektedirler). Bunların kimler olduğunu tespit edip ispatladığımızda bu insanlık düşmanı hayvanlara yapacaklarımızı, onların başlarına gelecekleri herkes tahmin edebilir.

Bu cevap sonrası Roosevelt ve Churchill çenelerini kapıyorlar.

Doğu Türkistan'la bunun ne alakası var?

Polonyalı direnişçiler

İçinde bulunduğumuz dünyada ezen ve ezilen millet ayrımı ve bu temelde ezen milletlerin ezilen milletlerin yaşamlarına müdahale edişlerini ve de onlara eza cefa edişlerini hepimiz bilmekteyiz.

Doğu Türkistan'da Uygur Türkleri üzerinde Çinlilerin ezen burjuva millet olarak baskı uyguladıkları da bilgi dahilindedir, her ne kadar bu baskı pek çok yerdeki milli baskıya kıyasla çok hafif olsa da, bu baskı vardır.

Bu şartlarda ezilen bir milletin ezen bir millete karşı haklarını elde etmek için mücadele etmesi kaçınılmaz hale gelmektedir. Mesela Türkiye'de Kürtlerin durumu budur. (Aman aman. Bizim Denктаş ve Volkan takımı

duymasın. TC'deki bilumum burjuva kesimler bilhassa da Nazi hayranı ve de kul kölesi MHP yönetici kesimi de duymasın. Çin'de Türklerin hakları var ama Türkiye'de Kürtlerin hakları hümmе haşa yoktur. Veya bilumum burjuva düşünce tarzında prensipli davranış beklerseniz daha çok beklersiniz!) Bu durum da bazı

insan canına değer vermeyen kesimler tarafından kullanılmaktadır. Mesela bahsini ettiğimiz Polonya olayında bizzat Polonyalı burjuvalar kendi milletinden insanların katlini ayarlamakta sakınca görmemişlerdir. Doğu Türkistan'da da aynı durum ortaya çıkmış olabilir mi?

TC'deki Türk ve de Müslüman birilerinin teşvik ve de desteği ile belki de Amerikan ve İngiliz

istihbarat örgütlerinin de yardımıyla, mesela Fethullahçıların yıllardır yürüttükleri faaliyetler ve harcadıkları paraların karşılığı olarak Çin'de karışıklık çıkartmaktan, Çin yöneticileri üzerinde baskı unsuru oluşturmaktan başka anlamı olmayan böyle bir ayaklanmayı Doğu Türkistan'ın o bahsi geçen önderlerinden talep etmiş olmaları ve onların da zevkle bu talebi yerine getirmiş olma ihtimalleri var mıdır?

Haberler, Uygur Türklerinin Hun Çinli sivilleri katlini haber etti. Sonradan Hun Çinlilerinin savunma ve de intikam maksatlı Uygur Türkü katliamları devreye girdi. Ve bu haberlere ne hikmetse pek kimse laf atamadı. Sadece 'Çinliler, Uygur Türklerini katlediyorlar' diye bağırıp çağırdılar. Yukarıdaki türden haberlere 'yok

yalandır' diyen olmadı. Hâlâ da yok.

Yani Uygur Türklerinin önderleri tamamıyla ırkçı bir temelde örgütledikleri insanları sırf Hunlu Çinlidir diye başka insanları öldürmek üzere sokağa döküyor ve yüzlerce Çinli insanı sırf Çinli oldukları için katlediyor bu Uygur Türkleri. Ve ama tıpkı Polonya ayaklanmasında olanların olacağı da bariz. Bu ırkçı Uygur Türkü ayaklanması bastırılıyor ve bu arada pek çok Uygur Türkü de katlediliyor. Bir kısmı ırkçı Çinliler tarafından, bir kısmı ırkçılık yaparak Çinli öldürdüklerinden. Ama bu sonucu bilemeyecek bir Uygur Türkü önderi düşünebilir misiniz?! İmkansız. Çinli işçilerle ele ele vermemiş Uygur Türklerinin kurtuluşu nasıl mümkün olacaktır? ırkçı temelde bu nasıl mümkün

olacaktır? Yeni ve gerici savaflara yol açmaktan başka imkan var mıdır? Yoktur. Ama şimdi, şu anda durum nedir? Çin hükümeti bu ayaklanmayı yerle bir edecektir ve bunu Fethullahçılar da bilir, Amerika, İngiltere de bilir, MİT de bilir!

Bu, gerek Uygur Türkleri açısından Çinli

sivillere karşı ırkçı katliamcılık, gerekse de Çinliler saflarında sivil Uygur Türklerine karşı ırkçı katliamcılığa yol açacak bir ayaklanma tarzıdır ve bu sözde Uygur Türk önderliği tarafından gayet iyi bilenen bir gerçekliktir. Ayaklanmanın yenileceği ve ırkçı insanlık dışı suç işlemeye teşvik edilmiş Uygur Türklerinin de katledileceği, bir yığın insanın da vurdumduymaza gideceği bunlar tarafından gayet iyi bilinmektedir. Tüm bunlara rağmen bu ayaklanmayı düzenlemişlerdir. Bu yaklaşım tam bir insanlık düşmanı suç değil midir? Ve de ayaklanmayı bastıran Çin hükümetinin yaptıkları? Bu ayaklanma sonucunda insanlara ve insanlığa ne kalmıştır insanlık, düşmanı ırkçı düşmanlıktan başka?

İşçiler işbaşı yapmalıdırlar. Komünistler işbaşı yapmalıdırlar. İşçiler ve komünistlerin başını çekmediği her iş insanlık düşmanlığıyla eşleşmeye başlıyor. Dünyayı barbarlığa doğru çekiyor.

Ya işçilerden ve komünizmden yanasınız yada insanlık düşmanlarından.

Herkesin seçmek zorunda kalacağı günler kapıda.

Ya bilgisayarlaşma, otomasyon ve bolluk ve de herkesin doğrudan katılımıyla ülke yönetimi yani doğrudan demokrasi, yani komünizm.

Ya da barbarlık!

Seçenekler bu iki aşırı zıttın içinde yoğunlaşıyor.

Çinli Polisler ve Uygurlu siviller karşı karşıya

Nazi askerleri tarafından öldürülen Polonyalı siviller

Elekten 3 gece etkinliği gerçekleşti

Aralarında E.K.İ.M. Kültür Sanat üretim Merkezi, Baraka Kültür Merkezi, Asi Kültür Merkezi, Gençlik Merkezi ve Kıbrıslı Gençlik Platformu'nun bulunduğu gençlik örgütleri her sene geleneksel olarak düzenlenen "Elekten 3 Gece" etkinliğini bu yıl da düzenlediler. 18-20 Ağustos tarihleri arasında Lefkoşa Çağlayan Parkı'nda düzenlenen etkinlikte gençlik örgütleri stand açarken, film gösterimi, panel yanında örgütlerin çeşitli müzik grupları da kısa müzik dinletileri ile sahne aldılar.

Üç günlük etkinliklerin son gününde, uzun bir aradan sonra yeniden oluşturulan E.K.İ.M. Müzik Gurubu da ilk kez bu etkinlikte sahneye çıkarak ilerici bir dizi eserle kısa bir müzik dinletisi sundu. E.K.İ.M. Müzik Gurubu'nun müzik dinletisinin ardından ise "Gençlik ve Mücadele" başlıklı bir

panel düzenlendi. Panelde örgüt temsilcileri görüşlerini belirttikten sonra etkinliğe katılan herkesin katılımı ile kısa bir tartışma platformu düzenlendi. E.K.İ.M. üyesi gençler özellikle ülkemizin özgür ve bağımsız bir konumdan uzak olmasına, bunun sonucu olarak tüm kesimler gibi gençliğin de olumsuz etki altında kalmasına değinerek, bu sorunun önünde ancak örgütlü bir toplum ve hepsinden de önemlisi örgütlü bir işçi sınıfı ile durulabileceğine vurgu yaptılar. Yapılan etkinliğe katılan gençlerin çok büyük bir bölümünün öğrenci kesiminden oluşu ve bunun ülkedeki en önemli problemlerin başında gelen işçi sınıfının ve dolayısı ile işçi gençliğin örgütsüzlüğünün en belirgin göstergesi olduğuna değinen E.K.İ.M. üyeleri, bağımsız, özgür bir ülke mücadelesinin

ancak örgütlü bir mücadele ile, örgütlü bir işçi sınıfı ve işçi gençlik ile daha ileriye taşınabileceğine vurgu yaptılar.

Diğer yandan E.K.İ.M. Müzik Gurubu'ndan verilen bilgiye göre müzik çalışmalarının bundan sonraki süreçte düzenli olarak deva edeceği ve bu çalışmaların, katılmak isteyen tüm ilerici, demokrat kişilere açık olduğu belirtildi.

Ülke, dünya ve örgütsel durumumuz, görevlerimiz

Kavgamız

Yusuf ALKIM
yusufalkim@yahoo.com

Ülkede ve dünyadaki gelişmeler ve bunun kendi örgütsel durumumuza yansımalarını dikkatle ele almak durumundayız. Bu elbette bir gazete makalesinden çok daha kapsamlı bir çalışma gerektirmektedir. Bu makalenin yazılma ihtiyacı ise bu konuyu ele alma yönünde, örgütsel olarak atmaya hazırlandığımız adımlara bir ivme katmaktır.

Ülkedeki durum

Bugün ülkemizdeki siyasi duruma bakacak olursak; 2000’li yıllarla hareketlenen/hareketlendirilen kitlelerin politize oluşunun, 2004 Nisan referandumu ile dibe vurması ve bu dibe vuruşun artık sonuna geldiği belirtilerinin ortaya çıkması ile karşılaşmaktayız. Annan Planı döneminde AB ve ABD kaynaklı çeşitli dış etkilerin de etkisiyle oluşan/oluşturulan geniş kitle eylemleri, 24 Nisan 2004 referandumunda bir kez daha “çözüm” elde edilememesi nedeniyle çöküntüye uğramıştır. Gerek bu geniş kitle eylemlerinin ortaya çıkışında, gerekse bir anda çöküntüye uğramasında AB ve ABD kaynaklı dış etkenlerin rolü büyük olmuştur. Sürecin kontrolünü ta başından elinde tutan emperyalistler ve onların Kıbrıs’taki işbirlikçileri kitleleri kendi çıkarları doğrultusunda yönlendirmeyi başarmışlar ve günün sonunda elde etmek istedikleri sonuçları almışlardır.

Bugün dönüp süreci değerlendirdiğimizde, görebildiğimiz sonuçlar şöyle sıralanabilir; 2004 öncesi TC’nin Kıbrıs’ta işgalci pozisyonunda tutulması sona ermiştir, Kıbrıs’ın kuzeyi TC üzerinden geçmişte de olduğu gibi büyük oranda ABD hegemonyasına bırakılmış, güneyi ise Kıbrıs Cumhuriyeti’nin AB üyeliği ile Avrupa emperyalistlerinin hegemonyasına girmiştir, AB ve ABD emperyalizminin Ortadoğu’daki “ortak” çıkarları bir süreliğine daha güvenceye alınmış ve Kıbrıs’ın kuzeyinde mevcut işgal düzeninin sakatlığından dolayı kontrolsüz bir şekilde gelişebilecek olası bir muhalefet, kontrollü şekilde geliştirilerek rejim yeniden yapılandırılmıştır.

Bu noktada Kıbrıs’ın devrimcileri olarak, kabul etmek durumunda olduğumuz bir olguyu ortaya koymak gerekmektedir. Bahsi geçen süreçte ve sonrasında ortaya çıkan sonuçlarda ülkenin devrimcileri olarak bizler de rol aldık ve bir oranda da emperyalizmin elde etmek istediği sonuçları elde etmesine katkı koyduk. Bu konuda Kıbrıs Sosyalist Partisi’nin 24 Nisan Referandumu sonrasında yayınladığı özeleştirici yazısı önemlidir (http://www.kibrissosyalistpartisi.org/ksp/kspweb/index.php?Itemid=2&id=70&option=com_content&task=view). Yani bizler dahil ülkenin tüm barış yanlısı güçleri emperyalizmin kontrolünde gelişen süreci tam olarak algılamayı ve bizler üzerinden oynanan oyunu görmeyi başaramadık. Bu hatalı yaklaşımın ortaya çıkmasında en önemli etkenler ülkemizdeki küçük burjuva siyasetin muazzam gücü ve KSP-KSG dışındaki yapıların hemen hemen tümünün de anti-emperyalizmden uzak duruşları olmuştur. Sürecin başında çok doğru değerlendirmeler yapan ve bir o kadar doğru stratejik ve taktik açılımlarını belirleyen KSP-KSG (2003 Ağustos ayında yayınlanan “Annan Planı Staretji ve Taktik” broşürüne bakınız, (<http://birlesikcephe.org/TR/annan.html#GlossTop>), sürecin ilerleyen dönemlerinde bu doğrulardan kısmen uzaklaşmış ve bir oranda küçük burjuva siyasetlerin etkisi altında kalmıştır. Bu süreçten çok öncelerden başlayarak, planlı bir çalışmayla “barış güçleri”nin temsilcisi konumuna gelen/getirilen CTP de, kitlelerin süreç içerisinde kontrol altında tutulmasında önemli bir görev üstlenmiştir. Bir yandan sokaktaki muhalefete önderlik yapan CTP, diğer yandan da hükümete gelerek/getirilerek hem kuzeydeki sakat işgal rejiminin makyajlaşmasını sağlamış, hem de muhalefetin hükümete olan karışıklığını törpüleyerek egemenler için tehdit olabilecek hareketlerin önüne geçmiştir. Dahası sürecin sona ermesinden sonra ve CTP’nin artık muhalefete itildiği bugün bile kitlelerin “sol”a olan umudunun

ezilmesi bakımından da CTP’nin süreç içerisinde üstlendiği rolün önemi daha da bir belirginlik kazanmaktadır.

Bugün geline aşamada ise yine “barış güçleri”nin temsilcisi olarak görüşmeleri yürüten M.A. Talat ve yine güneydeki “ilerici güçler”in temsilcisi olarak masada oturan Hristofyas arasında çok büyük umut pompalanarak başlatılan müzakereler sona yavaşmaktadır. Görüşmeler sürecinde yaşananlar göstermektedir ki burjuva zeminde bir anlaşma geçmişte olduğu gibi bugün de olası değildir. KSP-KSG siyasetinin ortaya koyduğu saptama hala geçerliliğini korumaktadır; emperyalistler burjuva anlaşmalar ile Kıbrıs sorununu çözemezler, bugün emperyalistler arasındaki güç dengeleri burjuva temelde bir anlaşmayı dahi mümkün kılmamaktadır. Burjuva temelde bir anlaşmanın ortaya çıkmasının iki yolu vardır. Birincisi emperyalistlerden birisi ya da bir kaçının diğerlerine baskın konuma gelerek kendi çıkarları doğrultusunda bir anlaşmayı tüm diğer emperyalistlere dayatmasıdır ki bugün emperyalistler arasında böylesi bir denge değişimi söz konusu değildir ve bu nedenle bu seçenek bugün için olası değildir. Kinci yol ise Kıbrıs’ta oluşacak olan devrimci bir muhalefetin emperyalistlerin çıkarlarını tehdit eder konuma gelmesi ve bu muhalefetin önünün kesilebilmesi için kitlelerin önüne burjuva bir anlaşmanın konulmasıdır, ki bugün ülkede böylesi bir muhalefet de mevcut değildir. Tam tersi KSP-KSG dışındaki hemen hemen tüm siyasetler emperyalizmle uyum içinde bir anlaşma elde etme çabası içindedirler.

Tüm bu olgular yanında kuzeyde geçtiğimiz aylarda yapılan sözde demokratik seçimlerle CTP’den daha da gerici konumda olan ve milliyetçi unsurlar da taşıyan UBP tek başına hükümete gelmiş/getirilmiş bulunuyor. Bir yandan ekonomik alanda yaşanan krizler, diğer yanda görüşmeler sürecinde yaşanan çıkmazlar CTP’yi bilinçli bir şekilde erken seçimi gündeme getirmeye zorlamış ve büyük oranda bilinçli bir şekilde muhalefete düşürülmesi sağlanmıştır. Önümüzdeki süreçlerde gerek ekonomik alanda, gerekse görüşmeler sürecinde yaşanacak gelişmelere bağlı olarak ihtiyaç duyulabilecek kontrollü bir muhalefetin oluşturulması konusunda yine CTP’ye önemli görevler biçilmektedir. Annan Planı döneminde CTP’nin üstlendiği görevin bir kez daha gündeme gelmesi kuvvetle muhtemeldir.

İşte bu noktada son dönemde UBP hükümetinin otuz yıla yakın hükümet deneyimlerine rağmen, hükümet olur olmaz beceriksizce çeşitli alanlarda hayata geçirdiği ya da geçirmeye çalıştığı uygulamalar dikkat çekicidir! Eşel-mobil, kuran kursları, Kermiya çemberine yapılan şövenist anıt, ek mesailer konusunda çalışanlarla çatışma vs. vs. dahası son olarak Işık Kitapevi’ne düzenlenen saldırı ağır bir provokasyon kokusu yaymaktadır. Tüm bunlar hesaba katıldığında ve sanki de bir yerlerden tetiklenmişçesine çeşitli yerlerden başlatılan “referanduma giderken barış güçlerinin yeniden birleştirilmesi” çabaları akıllarda ciddi soru işaretleri doğurmaktadır. Tüm bunlar yanında önümüzdeki süreçte olası bir referandum ve ardından 2010’da kuzeyde gerçekleşecek olan Cumhurbaşkanlığı ve yerel seçimler ile muhtemel bir erken seçim süreçleri de göz önünde tutulmalıdır.

Tüm bu olgular şuan önümüzde duran sürecin öne çıkan köşe taşlarıdır. Ve muhakkak ki bunlar dışında da dikkate alınması gereken köşeler bulunmaktadır.

Dünyadaki durum

Ülkemizdeki durum böyleyken, dünyadaki durum da farklı açılardan sorunlar içermektedir. Dünya komünist hareketi uzun bir dönemdir gerileme içerisinde. Tıpkı Maks ve Engels’in sosyalizmi bilimsel temellerine oturtmasından önceki ütöpik sosyalizmin hakim olduğu dönemdeki gibi, tıpkı Marks ve Engels sonrası, Bolşevik Parti ve Lenin’in siyasi sahnedeki yerini almasından önceki dönemde hakim olan oportünizme saplanmış ve

sosyal-şövenizme kaymış II. Enternasyonal döneminde olduğu gibi. Bugün içinden geçtiğimiz dönem de III. Enternasyonal ve Kominform sonrası Sovyetlerde ve diğer “sosyalist”ve “halk” cumhuriyetlerinde iktidarlara ele geçiren revizyonist yönetimlerle başlayan ve bu yönetimlerin 90’larda çöküşü ile bugüne kadar hala devam eden bir süreçtir.

Bu dönemlerin ortak özelliği bilimsel sosyalizmin ortadan kalkmasıdır. Bilimsel sosyalizmin temel yapı taşları olan Marksizm’in ve onun tamamlayıcısı olan Leninizmin iğdiş edilmesi, kendi temellerinden kopartılması ve burjuva sistem içerisinde eritmeye çalışılmasıdır. Bu dönemlerin bir diğer ortak özelliği ise, çeşitli nedenlerle ortaya çıkan bilimsel sosyalizmden uzaklaşma sürecinin, egemen burjuva sistemin çürümüşlüğü ve işe yaramazlığı nedeniyle sistemin kendi mezar kazıcılarını yaratmaya devam etmesiyle ve bir süre sonra ortaya öncesinin devamı olan yeni bir bilimsel sosyalist çizgisinin çıkarmasına neden olmasıdır. Burjuva düzen sorunlar yarattıkça ve bu düzen içerisinde yaşayan yığınlar her geçen gün daha da yakıcı bir şekilde bu sorunlarla yüz yüze geldiği sürece, bu yığınlar içerisinde sistemin temellerini ele alan ve önceki bilimsel sosyalizm temellerini ele alarak günün koşullarına uyarlayan yeni Marksist-Leninistlerin ortaya çıkması da kaçınılmaz olmaktadır. Elbette etrafta onlarca sakat ve bilimsellikten uzak temeller de mevcuttur. Gerek kendinden önceki bilimsel sosyalizm temellerini doğru kavrayamayan gerekse bizzat burjuva düzen tarafından bilinçli olarak ortaya çıkarılan sakat temeller sayısız sosyalizm sempatanını etkilemekte ve sosyalist hareketin gelişmesine sekte vurmaktadır. Ancak yavaş ilerlese de teorinin pratikle birleşmesi sakat teorilerin tespit edilmesini sağlamakta ve günün sonunda sakat teorilerin işe yaramazlığı bilince çıkmaktadır. Bu süreçler kimi zaman uzun bir dönemi de kapsayabilmektedir. Bugün içinden geçtiğimiz dönem de buna benzer şimdiden göreceli olarak uzun bir süreci kapsamış durumdadır. Bu süreci sona erdirmenin ve bilimsel sosyalizmi tekrardan sahneye çıkarmanın kolay olmadığı aşıkardır. Ancak bu kesin bir gerekliliktir. Bugün bilimsel sosyalizmi incelemeye ve doğru teorik çizgiyi saptamaya çalışan bizlerin önündeki en önemli görev tam da budur.

Bilimsel sosyalizmin yeniden temellerine oturtulması ve dünya komünist hareketine yön vermesi gerekliliğinin bir diğer nedeni de emperyalist-kapitalist sistemden kaynaklı ekonomik krizlerin kaçınılmaz olarak ortaya çıkması ve milyonlarca çalışanı işsizliğe, yoksulluğa itmesidir. Dahası bu ekonomik krizler emperyalistler arasındaki uzlaşmaz çelişkileri körüklemekte ve hali hazırda paylaşımı çok önceden tamamlanmış olan pazarların yeniden paylaşımını bir zorunluluk olarak bu güçlerin önüne koymasındır. Kapitalizmin son ve en vahşi dönemi olan emperyalizm döneminin en temel özelliklerinden birisi olan eski güçler dengesine göre paylaşılmış olan pazarların hakim güçler dışındaki gelişen güçlerin bu pazarlardan pay talep etmesi ile bu paylaşımın yeniden yapılmasının gerekliliği ve bunun barışçıl yollarla olmasının mümkün olmadığı koşullarda emperyalist savaşlarla hayata geçirilmesi olgusu hala daha geçerliliğini en güçlü şekilde korumaktadır. Kimi sözde Yeni-Marksistlerin ortaya attığı çürük teorilerdeki gibi kapitalizmin artık barışçıl yollarla bu sorunu aştığı düşüncesi belki saf ama tamamen budalaca bir hayal ürünüdür.

Dünyadaki durumun önümüze koyduğu olgular bilimsel sosyalizmin doğru temellere oturtulmasının ve bu temellerin işçi sınıfının örgütlülüğü ile birleştirilmesinin kesin bir zorunluluk olduğudur. İnsanın insan tarafından sömürsünün sona erdirilmesinin tek yolu hala daha sadece ve sadece proletarya devrimi ile sosyalist iktidarın oluşturulması ve proletarya diktatörlüğü altında sosyalist toplumun inşası sürecidir.

Devamı Sayfa 5’te

Sayfa 4'ten Devam

Örgütsel durumumuz ve önümüzdeki görevler

KSP-KSG olarak onyılları kapsayan ve Marksizm-Leninizm'in temellerini öğrenme, bunu günümüz koşullarına taşıma çalışması çok ciddi mesafeler kat etmiş durumdadır. Teorik açıdan ciddi hatalar taşıyan yönlerimizi tespit etme ve bunları giderme yönünde önemli adımlar attık. Ve bugün geline aşamadan elde etmiş olduğumuz siyasi-ideolojik çizgi bazı hatalı yönleri taşıyor olma ihtimalini bulundursa da büyük oranda doğru ve sağlam bir temele oturtulmuş durumdadır. Bugün dünya komünist hareketinin çok büyük bir bölümünün içinde bulunduğu hatalı ve sakat temellere rağmen KSP-KSG çizgisi bu yanlış çizgilerden kopmayı ve doğru bir çizgi oluşturmayı başarabilmiş ender yapılandıdır.

Bu siyasi çizgi çeşitli aşamalardan geçtikten sonra bugün geline noktada KSP-KSG yasal açılımları ile zemin bulmuş durumdadır. Onyılları kapsayan siyasi mücadele özellikle Kıbrıs'ın kuzeyinde önemli bir oranda etki sahibi konuma gelmiş bulunuyor. KSP-KSG siyaseti etrafında toplanan önemli bir kesim vardır ve süreç içerisinde geline aşamada daha farklı kesimlerden KSP-KSG siyasetine olan ilgi giderek artmaktadır.

Siyasi-ideolojik bakımdan sahip olduğumuz bu güçlü pozisyon, örgütsel bakımdan yaşadığımız sorunlar ve zafiyetler nedeniyle bugün için ciddi şekilde sekteye uğramaktadır. Örgütsel çalışmaları yönetme ve denetleme alanında önemli sorunlarımız bulunmaktadır. Örgütsel çalışmalara önderlik etme konusunda ise örgütsel zafiyetler yaşanmaktadır.

Önümüzdeki süreçte siyasi çizgimiz etrafında toparlanan kesimlerin örgütlenmesi ve siyasi açıdan ilerletilmesi kesin bir zorunluluktur. Burjuva egemenler tarafından önümüzdeki süreçte kendi çıkarları doğrultusunda gelişecek olan Annan Planı dönemi gibi “barış yanlısı” olası bir kitle hareketinde KSP-KSG olarak bizlere önemli görevler düşmektedir. Bu süreçte ortaya çıkacak ileri, devrimci unsurlarla bağ kurmak ve onları örgütlü bir güç haline getirmek gerekmektedir. Bunun aksi üzerimize düşen siyasi, örgütsel sorumlulukları yerine getirmemek, ülkemiz ve dünya devrimci hareketine ihanet etmek demektir.

Bu süreçte üzerimize düşen siyasi, örgütsel sorumlulukları yerine getirmenin yolu ise örgütsel olarak yaşadığımız sorunları ve zafiyetleri mümkün olan en geniş şekilde ortadan kaldırmaktır. Bunun yolu ise örgüt içi farklı görüşlerin en etkili şekilde ele alınacağı ve günün sonunda ya örgütsel bütünlüğün ya da çoğunluğun onaylayacağı görüşlerin hayata geçirileceği bir süreci en erken zamanda planlamak ve hayata geçirmektir. Bu sürecin sonunda örgütsel bütünlüğün sağlanması öncelikli hedefdir. Bunun olabildiğinin yolu ise farklı görüşlerin en etkili şekilde ele alınması, bu görüşlerin her bir örgüt üyesine en doğru şekilde aktarılması ve her bir örgüt üyesinin bu görüşleri kendi kafasında değerlendirmeye tabi tutması sonucunda görüş oluşturmasının sağlanmasıdır. Bunun yanında farklı görüşlere sahip olanlar kendi duruşlarının hatalı olabileceği ve bu hatalı duruşlarının ortaya konması durumunda bu duruşlarını terk etme noktasında samimi olmalarıdır. Söz konusu olan, kişilerin kendi görüşlerinin haklılık kazanması değil, örgütsel sorunların tespit edilerek ortadan kaldırılmasıdır. Ve günün sonunda kazanacak olan kişiler değil, örgüt, ülke ve dünya komünist hareketi olacaktır.

Eşel-Mobil sözleşmesi iptal edildi, patronlar alkışladı

Seçim sırasında gerek kamu gerekse de özel sektörde çalışanlara bir dizi vaadlerde bulunan UBP ve Eroğlu seçimlerden sonra oluşturduğu hükümetle “yanar döner”e dönüştü.

Hükümete geldikten sonra “devlet kasası boş” diyerekten işe koyulan Eroğlu hükümeti, büyük vergi alacaklarını toplamak yerine kamu çalışanların cebindeki paraya gözlerini dikti. İlk iş olarak da uzun yıllardır yürürlükte olan ve iki ayda bir uygulanan eşel-mobil sistemini 6 ayda bire indirdiğini açıkladı.

Hükümet, eşel-mobil uygulamasını 6 ayda bire düşürerek kamu çalışanlarına ödemesi gereken milyonlarca lirayı bir karamame ile gasp etti. Gerekçe de; “dünyanın hiçbir yerinde böyle uygulama yok” olarak gösterildi.

Memurlara ödenmesi gereken eşel-mobil miktarı birey bazında az da olsa bunların toplamı tam anlamı ile bir servet! Hükümet bütçesinden her ay 50 bin dolayında (memur ve emekliler dahil) kişiye ödenek yapıldığı dikkate alındığında bu serveti yiyen yine hükümet oluyor.

Eşel-mobil sistemi sadece bununla kalmıyor. Emekli maaşlarının konsolide edilmesine de yansıyor. Dolayısı ile altı ayda bir ya da yılda bir ödenen eşel-mobil uygulaması, enflasyon nedeni ile hâli hazırda geçmiş aylarda kayba uğrayan gelirin tam olmasa da bir kısmının geri alınmasıdır. Bu konsolide altı ayda bire ya da yılda bire indirildiğinde emekli olacak olanlar da doğal olarak ikramiyelerinde kayba uğruyor.

Hükümet işine geldiğinde “dünyanın hiçbir yerinde böyle uygulama yok onun için burada da olamaz” derken dünyanın birçok yerinde var olan toplu iş sözleşmesi konusunda ise tamamiyle üç maymunu oynuyor. Ne görür, ne duyar, ne de konuşur!

Hükümet, eşel-mobil sistemini 6 ayda bire indirir de tüccarlar sessiz kalır mı? Tüccarlar örgütü olan KTTO hükümetin bu kararına anında destek çıktı. İyi de KTTO uzun yıllar ödenmeyen milyonlarca vergi

konusunda neden sessiz kalıyor? Ya da çalışanların sosyal sigortalarının en geç 3 ay içerisinde yatırılması yasal zorunluluk olduğu halde neden KTTO üyelerinin birçoğu, hem de büyük kuruluşları, bu sosyal sigortaları ve ihtiyat sandığı paralarını yatırmıyor?

Tüccarların temsilcisi KTTO, “Ekonomimizin rekabet gücünün artırılması için, devlet bütçesi üzerinde ağır yük oluşturan kamu personeli ödemeleri ve transfer harcamalarının, bütçe ve milli gelir içindeki payının oransal olarak azaltılması gerekmektedir” derken kısıtlamaların sadece eşel-mobil uygulaması ile sınırlı kalmayacağına da işaret ediyor. KTTO, rekabet gücünden söz ederken TC haricinde tüm dünyaya kapalı kuzey Kıbrıs ekonomisinin kiminle rekabet ettiği ortadadır. TC ekonomisi ile rekabet ediyor. Kuzey Kıbrıs'ın ekonomisinin büyük oranda turizme dayandığı dikkate alındığında, ada turizmi TC'nin Akdeniz sahillerindeki turizm sektörü ile rekabet etmesini dayatıyor. Ve tüccarlar ve de tüm patronların demeçleri aslında gerek özel gerekse de kamuda çalışanların ücretlerinin aşağıya çekilmesini talep ediyor.

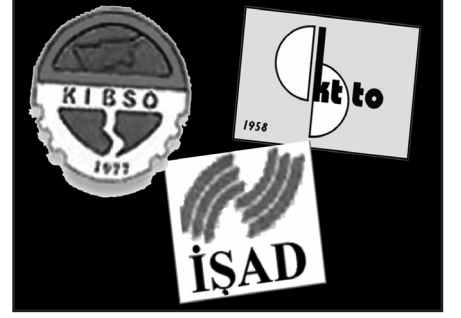
Demek ki hükümet ve patronlar ortak hareket ediyor. Devlet harcamaları kısıtlanmalı ki tüccarlardan ve diğer patronlardan daha az vergi alınabilsin. Bir de bakmışsınız UBP hükümeti vergi affı bile çıkartır!

Eroğlu hükümeti bunu yapar mı yapar! Ne de olsa patronların devletine göz kulan olsun diye hükümete gelmedi mi?

Eşel-Mobil sözleşmesi iptal edildi, sendikalar ayakladı

Nisan seçimlerinden önce kamu sendikalarına destek verdiğini hem de yazılı olarak ilan eden UBP, hükümete geldikten sonra tükürdüğünü yalamaya başladı.

“Devlet kasası boş” diyerek kamu çalışanların özlük haklarına el atan UBP hükümeti, daha 4 ay önce CTP-ÖRP hükümetini özlük haklarını çiğnemekle suçluyordu. Şimdi ise CTP

ve UBP yer değiştirmiş. UBP hükümette CTP'nin yapmak istediklerini uyguluyor, CTP de UBP'nin yaptıklarını eleştiriyor.

Düne kadar CTP hükümetinin uygulamalarına ses çıkarmayan KTAMS ve Kamu-Sen, şimdi UBP hükümetinin uygulamalarına “isyan” ediyor. Daha düne kadar “CTP gitsin de kim gelirse gelsin” yaklaşımı sergileyen diğer kamu sendikaları UBP'den birşeyler elde edeceklerini ümit ederken “bulgurdan da oluyorlar”. Eroğlu başbakan olur olmaz onu makamında ziyarete giden ve arzularını dile getiren KTOEÖS Başkanı şimdilerde “hak savunması” yapıyor.

Rejimin kamu çalışanlarına karşı bu koordineli ve pervasızca saldırısı karşısında sendikaların gafil avlandığı da ortadadır. Özellikle de öğretmen sendikalarının yaz döneminde okulların kapalı olması nedeniyle eylem gücü zayıf olur. Nitekim öğretmen sendikaları eylemlerini bugünlerde Yönetim Kurulları bazında yapıyorlar. Kamuda örgütlü KTAMS ve Kamu-Sen ise henüz kitlelerini mobilize etmemiş durumda. Bu da iki yöne işaret ediyor: Ya kamu çalışanları şu anda aldıkları maaşla hâlâ daha geçimlerini sağlayabiliyorlar ya da yaz dönemi tatili nedeniyle onların da eylem gücü kısıtlı kalıyor.

Bu durumda tek hareketli sektör, özel sektör oluyor. Bu sektörde çalışanların sendikalarda örgütlü olmayışı kamuda çalışanların mücadele gücünü kısıtlamasına yol açıyor. Bu durumda kamuda örgütlü sendikalar mücadelelerinde başarılı olmak istiyorlarsa kavgalarını özel sektöre de taşımak zorundadırlar. Özel sektör çalışanlarının da sendikalarda örgütlenmelerine ve aktif rol almalarına var güçleri ile destek vermek zorundadırlar.

Işık Kitabevi'ne düzenlenen saldırıyı nefretle kınıyoruz!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi, Işık Kitabevi'ne düzenlenen saldırıyı değerlendirek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride ülkemizdeki gerici saldırıların geçmişte olduğu gibi bugün de devam ettiği belirtilerek, CTP hükümetleri döneminde ülkenin demokratikleştiği iddialarının havada kaldığı vurgulandı. Ülkeye özgürlük, demokrasi ve barışın gelebilmesi için baskıcı işgal düzeninin ortadan kaldırılmasının gerekliliğine değinilen bildiride bu uğurda tüm ilerici demokrat kesimlere anti-empyralist bir cephede birleşmeleri ve mücadelelerini yükselmeleri

çağrısında bulunuldu. Bildirinin tam metnini yayınlıyoruz:

Geçmiş ve siyasi kökleri kitap yakmaktan aydınları katletmeye kadar uzanan karanlık güçlerin devamcılarının bugün de işbaşında olduğunu görmekteyiz.

Kendinden olmayan, kendi gibi düşünmeyen ve farklılıklarını koruyan tüm kesimlere karşı bir gözdağı niteliğinde olan kundaklama girişiminin demokrasi, adalet ve bağımsızlık isteyen güçlerin birlikte mücadelesinin şart olduğunun yeni bir göstergesi olduğu görüşündeyiz.

Biz, ne kitapların yakılmasına ne de gelişmeye ve ilerlemeye karşı ne türde olursa olsun örgütlenmelerin demokrasi adı altında meşru sayılmasına karşı çıkıyoruz!

Bu olay bir kez daha göstermiştir ki

CTP hükümetleri döneminde ülkenin demokratikleştiğini iddia edenlerin söylemleri havada kalmıştır.

Mevcut sömürü ve baskı düzeni temellerinden ortadan kaldırılmadığı sürece göstermelik demokratikleştirmelerin ciddi bir önemi yoktur!

Ülkemizdeki baskıcı işgal düzeni ortadan kaldırılmalı ve gerçek demokrasinin hayat bulacağı anti-empyralist bir Kıbrıs yaratılmalıdır!

Özgür, demokratik bir ülke için tüm ilerici demokrat kesimler anti-empyralist bir cephede birleşmeli ve mücadelelerini yükselmelidirler!

Ülkemize özgürlük, demokrasi ve barış ancak bu sayede gelecektir!

Kundaklama girişimini bu temel düşünceler içerisinde kınıyoruz!

Doğal çevrenin korunması için mücadele

Sosyalist Gözlem

Özdemir GÖÇER

Dünyamızın güzellikleri, doğadaki muhteşem ve birbiri ile uyumlu oluşumlar, güzellikler, onları gören herkesin beğenisini, takdirini topluyor.

Zengin, fakir, burjuva, proleter; doğal güzellikler karşısında her kes aynı beğeniye gösterebiliyor.

Gel gelelim, yine aynı insanlar her gün karşılıklı olarak çevre kirliliğinden, doğanın tahrip edilmesinden, ozon tabakasının delinmesinden, su kaynaklarının kurutulmasından, vahşi hayatın yok edilmesinden birlikte şikayet ediyorlar.

Peki ama doğayı tahrip eden insanoğlunun kendisinden başkası değil mi?

İnsanların çok büyük çoğunluğu doğaya karşı bu kadar duyarlı iken bunca tahribat neden önlenemiyor?

İnsanoğlu bu kadar mı ikiyezli ve acımasızdır? Kendi doğal ortamını mahvederek, sonuçta kendi canına ve varlığına kastedecek kadar mantıksız mıdır?

Gerçek olan şu ki, tek tek bireyler böylesine acımasız ve salak değil. Ama bireylerin içinde bulunduğu üretim ilişkileri, bu ilişkilerin niteliğini belirleyen üretim biçimi, yani insanlığın içinde bulunduğu ekonomik sistem böylesine miadını doldurmuş, mantığını ve uygulanabilirliğini yitirmiş bir sistemdir.

Bu sistem emperyalist kapitalizmdir. Bu sistemde tüm ekonomik faaliyetler azmi kâr etmeyi amaçlar. Kâr güdüsü öylesine gözü dönmüş bir güdüdür ki, kapitalizmin kurumları, özel şirketler ve kapitalist devlet için kâr amaçlı herşey neredeyse mübahdır.

Bu nedenle kıyılar, dağlar, ormanlar tahrip edilebilir, yeraltı kaynakları kirlenilebilir ve hatta yok edilebilir. Her türlü atık doğaya bırakılabilir. Bunların sonucu sadece

bitkilere ve hayvanlara değil, insanlara da zarar verse hiç önemli değil.

Kapitalist kuruluş, bugünkü kâr için insan da dahil herşeyi gözünü kırpmadan mahvedebilir.

Küçük kuzey Kıbrıs bile hayatın her alanında bunun örnekleriyle doludur.

Maksimum kâr minimum masraf hedefiyle hareket eden patronlar ülkemizde çok ciddi çevre sorunları yarattılar ve bu sorunları çözmeye yeteneğinden de tamamıyla yoksundurlar.

Bunların en basiti olan çöp atıkların imha edilmesini bile halledemiyorlar.

Dikomo (Dikmen) Çöplüğü'nü ıslah edemeyen patronlar ve onların devleti, vatandaşların kanser tehdidi altında yaşamasına seyirci kalıyorlar. Bu tehlike işçi-patron ayrımı yapmadığı ve kendilerini de tehdit ettiği halde çöplüğü ıslah etmeye para ayırmak yerine, meclisteki temsilcilerine ayda 500 TL ek yolluk ödemeyi tercih edebilecek kadar gerizekaldırlar.

Beşparmak Dağları yıllardır çakıl ve kum almak için kemirile kemirile korkunç bir görünüme kavuştu. Ülkenin coğrafyası hepimizin gözü önünde değişiyor, ama bunun da önüne geçemiyoruz.

Denizlerimize her türlü lağım ve pislik akışı durdurulmuyor. Üstelik kirl ettikleri bu denizler sanki de babalarının malıymış gibi yararlanmak isteyen vatandaştan haraç alıyorlar. Denizi bize satıyorlar.

Çevre ile ilgili yazılabilecek çok şey var. Ama iyi bildiğinizden emin olduğum bu sorunları yazarak sizi sıkamak niyetinde değilim. Asıl söylemek istediğim kapitalist sistemin dünyayı yaşanılabilir bir yer olmaktan süratle çıkarma yolunda olduğunu vurgulamak.

Biz sosyalistlerin mücadelesi, sadece insanın insan tarafından sömürülmesini önlemek ve ortadan kaldırmak amacıyla değil, aynı zamanda doğanın da mahvedilmesini önlemek içindir. İnsanca ve doğa dostu bir toplum düzeni ancak sosyalizmle mümkün olacaktır.

Ancak sosyalizmi gerçekleştirene kadar doğanın kapitalist yağma ve tahribatına göz yumacağımızı sanmayın.

Doğada yer alan tahribatı ve çevre kirliliğini insanlığın kurtuluşu mücadelemizin yol haritasında ön sıralara almak ve bunu önlemek için kapitalistlere karşı daha da özel mücadele biçimleri geliştirmek durumunda olduğumuzu ve örgütlü mücadelemizle bunu başlatmaya ve başarmaya azimli olduğumuzu bu köşeden herkese duyururken, bu mücadelede yer almak isteyen her duyarlı yurttaşı çevre ve doğa tahribatının önlenmesi mücadelesinde sosyalistlerin saflarına katılmaya çağırırım.

KSP vurguladı: Patronlar çalışanları aç bırakmakla tehdit ediyor!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi Ekonomik Örgütler Platformu'nun geçtiğimiz günlerde yapmış olduğu açıklamaları değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride patron kesimlerinin lokavtın yasallaşmasını talep ederek çalışanları aç bırakmakla tehdit ettiğine değinilerek, geçmişte hükümette olan bugünün muhalefet partilerinin hükümette bulundukları dönemlerde benzer talepleri desteklerken bugün çalışanlardan yana görünmeye çalıştıklarına vurgu yapıldı. Bildiride, "Gün; işçi, emekçi, memur ve tüm çalışanların patronların saldırısına karşı durma günüdür. Gün; sendikalarda örgütlenme, sendikalarda aktif görev alma ve mücadeleye katılma günüdür. Gün; Kıbrıs'ın gerçek bağımsızlığını elde etme ve bu ülkenin efendisi olmak için mücadeleyi yükseltme günüdür" denilerek tüm çalışanlara örgütlenme çağrısı yapıldı.

Bildirinin tam metni şöyle:

Patronlar Kulübü olarak bilinen

Ekonomik Örgütler Platformu lokavtın yasallaşmasını talep ederek çalışanları işten atmakla tehdit ediyor.

Ve neden?

Kamu çalışanları sendikalarda örgütlü olduğu ve haklarını elde etmek için örgütlü hareket ettiği için...

Kamu çalışanları sendikalarda örgütlü olduğu ve haklarını elde etmek için örgütlü hareket ederek özel sektörde çalışanlara yaşam koşullarını iyileştirmek için nasıl mücadele edilerek hakların kazanıldığını gösterdikleri için...

Kıbrıs Türk Ticaret Odası (KTTO), Kıbrıs Türk İşadamları Derneği (İŞAD), Kıbrıs Türk Sanayi Odası (KIBSO), Kıbrıs Türk Müteahhitler Birliği (KTMB), Kıbrıs Türk Otelciler Birliği (KTOB), Kıbrıs Türk İşverenler Sendikası ve Kıbrıs Türk Genç İşadamları Derneği'nin (GİAD) oluşturduğu Ekonomik Örgütler Platformu açıklamasında, "Grev hakkı tanınan her ülkede lokavt hakkı vardır; dünyadaki tek istisna belki de KKTC'dir" denilerek hâli hazırda kazanılmış hakları çalışanların ellerinden almak

istediklerini bir kez daha sergilediler.

Patronlar sadece Kıbrıs'ta değil TC'nin ödenekli kalemşörlerinden de destek alarak bu saldırılarını artırıyor. Patronlar sadece Kıbrıs'ta değil AB, ABD ve tüm dünyadaki işçilere yapılan saldırıları örnek alarak bu saldırılarını artırıyor.

Yasa ise yasa...

İyi de bu patronlar örgütüne üye birçok işletme asgari ücretle çalıştırdıkları birçok işçinin sosyal sigortalarını dahi yatırmayarak bu işçileri çaldığında devlet kurumları onlara tek kelime dahi söylemiyor. Onlar ise aileleri ile lüks partilerde ve tatillerde günlerine gün katıyorlar.

Sonra da patronlar örgütü işçilerin kazanılmış haklarını ellerinden almak için, azami kârlarını daha da artırmak için işçinin boğazındaki ekmeğe dahi gözünü diyor. Patronlar işçiyi onların keyfi yönetimlerine karşı koyması durumunda aç bırakmakla tehdit ediyor.

Patronlar bu toprakların efendisinin kendileri olduğunu söylüyor!

Patronlar işçileri ve tüm çalışanları

kavgaya davet ediyor!

Biz ya bu kavgaya örgütlenerek katılacağız ya da patronların, bir avuç parababalarının, bizim ve çocuklarımızın boğazından bir lokma yemeği almasına boyun eğeceğiz. Bundan başka seçenek kalmamıştır.

Daha düne kadar patronların çıkarları için yanıp tutuşan ve hükümette olan, şimdilerde ise muhalefette olan partiler şimdi ise çalışanların haklarını savunduğunu öne sürerek piyasaya çıkıyor.

Daha düne kadar AB normları ile liberal ekonomiyi ve özelleştirmeyi canla başla savunan ve hükümette olan, şimdilerde ise muhalefette olan partiler şimdi ise çalışanların haklarını savunduğunu öne sürerek piyasaya çıkıyor.

Gün; işçi, emekçi, memur ve tüm çalışanların patronların saldırısına karşı durma günüdür.

Gün; sendikalarda örgütlenme, sendikalarda aktif görev alma ve mücadeleye katılma günüdür.

Gün; Kıbrıs'ın gerçek bağımsızlığını elde etme ve bu ülkenin efendisi olmak için mücadeleyi yükseltme günüdür.

Bu mücadeleyi ya başaracağız, ya başaracağız!

Beyinlere kilit vuramazsınız!

DAÜ Rektörlüğü üniversitede demokratik bir şekilde çalışma yürüten ve yeni düşünceler üreten ve üyeleri ile bunları paylaşan DAÜ Bir-Sen'e karşı baskıları artırmıştır. Son olarak günümüzde hızlı iletişim ortamı olan e-posta yolunu sendika yönetimine kapattı. Sendikanın 7 Ağustos'ta konuyla ilgili yaptığı basın açıklaması aynen şöyle:

SUSMAYACAĞIZ!

DAÜ Rektörlüğünün sendikamıza yönelik baskılarını dün bir açıklamayla kamuoyunun bilgisine getirmiştik. Düünden bu yana bu baskılara bir yenisi eklenmiştir. Dün gece bir operasyon yapan DAÜ Rektörlüğü sendikamızın elektronik postayla tüm üniversiteye gönderdiği duyuruları sunucuyu kullanarak sistemden çekmiş böylelikle okunmasını engellemiş ve elektronik posta

hesabımızı kapatmıştır.

Düşünce ve ifade özgürlüğünün beşiği olması gereken bir Üniversite çatısı altında bazı görüş ve düşüncelere Rektörlük tarafından ambargo konulması, çağ dışı, anti demokratik ve faşizan bir tutumdur. Sendikamızın görüşlerini çalışanlarla paylaşması Rektörlüğü neden rahatsız etmektedir? Sayın Rektörün sendikamızın çalışanlarla olan iletişimini engellemeye çalışmasının nedeni nedir? En ufak bir eleştiriye tahammül gösteremeyen Sayın Rektör adeta "seçilmiş diktatörü" oynamaktadır. Sendikamıza yapılan bu engelleme yalnızca gayri ahlaki değil, aynı zamanda yasalara da aykırıdır. Rektör, bir sendikanın faaliyetlerini engellemeye çalışmakla suç işlemektedir. Bilinmelidir ki bu konuda, yasal haklarımızı sonuna kadar kullanacağız.

Üniversitenin hiçbir ciddi sorunuyla ilgilenmeyen, DAÜ'nün gündeminden çok ülkenin siyasi, sosyal ve hatta milli gündeminin peşinden koşan, gösteriş

Fotoğraf: Arşiv

amaçlı icraatlarıyla üniversiteyi mali açıdan daha da zayıflatacak kararlar almaya çalışan, keyfi atamalarla üniversitede savurganlığa devam eden Sayın Rektörün yasalara aykırı, anti demokratik tutumunu şiddetle kınarız. Bu türden baskıların bizi yıldıramayacağını, doğru bildiklerimizi söylemekten asla vazgeçmeyeceğimizi artık herkesin anlaması gerekir. Sayın Taneri'den önce de bizi susturmayı deneyenler olmuş ancak hiçbir başarılı olamamıştı. Diğerleri gibi Sayın Taneri de sendikamızı susturamayacaktır.

Rektörlüğü, derhal sendikamızın çalışanlarla iletişim kurmasına getirilen kısıtlamaları kaldırmaya ve anti demokratik tutumunu terk etmeye çağırıyoruz.

Hükümetin 100 günü, gelecek günlerin habercisidir!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi UBP hükümetinin ilk 100 gününü değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride UBP hükümetinin ilk 100 günlük döneminin önceki hükümetler dönemlerinden bir farkı olmadığı vurgulanarak, geçmiş dönemlerde olduğu gibi bu dönemde de işçilerin ve çalışanların haklarına saldırıların yaşandığı belirtildi. Bildiride sömürü, baskı ve bağımlılık siyasetlerini ister sağ ister sol sloganlarla savunmanın hiçbir anlamı olmadığı belirtilerek KSP'nin hükümetin ilk 100 gününün sonraki 100 günlerinden hiçbir farkı olmayacağını bir kez daha vurguladığı ve başta tüm işçi ve emekçiler olmak üzere emperyalist kapitalist sitem tarafından ekonomik ve siyasi baskıya uğrayan tüm kesimlere Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'de birleşme ve iktidarı almak için örgütlü mücadele verme çağrısında bulunduğu vurgulandı. Bildirinin tam metni şöyle:

Burjuva hükümetlere yine burjuva partilerince tanınan "İlk 100 günlük süre" sona erdi.

Sömürü düzeninde ilk 100 gün kalıbının işçi ve emekçiler için hiçbir anlam ifade etmediği gerçeğini kavramak önemlidir.

UBP hükümetinin, tıpkı daha önceki sömürücü sınıfların ihtiyaçlarını karşılamak için başa gelen diğer hükümetlerden hiçbir farkı yoktur.

Denenmemiş değildir, bu ülkeyi on yıllarca "idare etmiştir" ve işçi ve emekçilerin ekonomik, sosyal ve siyasal hak ve özgürlüklerine en pervasız saldırılardan birisi olarak belleklerde.

Dolayısıyla bundan önceki CTP hükümetinde olduğu gibi, değil ilk 100 gün, ilk 500 günde bile UBP hükümetinin bu ülkeye verebileceği olumlu anlamda hiçbir icraatı yoktur, olamayacaktır.

Hele ki içinden geçilmekte olan kapitalizm kaynaklı büyük ekonomik kriz ortamında kendilerini başa getiren patronların, parababalarının, karanlık güçlerin çıkarlarını ve kârlarını ne kadar daha yükseltebileceklerinin panik ve zorluğu, onları daha da pervasız bir şekilde işçi ve emekçilerin ceplerine, kazanılmış haklarına dokunmaya itecektir!

Ülkenin şovenist anıtlarla doldurulmasından Kuran kurslarının açılıp dini gericiğin hortlatılmasına, parababalarının ceplerinin doldurulmasından işçi ve emekçilerin soyulmasına, grevlerle ve çeşitli mücadelelerle elde edilmiş olan birçok sosyal ve ekonomik hakkın iğdiş edilmesinden ülkenin emperyalizme olan bağlılığının derinleştirilmesine dek bir dizi icraat ilk 100 gün içerisinde başarıyla gerçekleştirilmiştir.

UBP hükümeti, sömürücü sınıflar ve emperyalistler açısından ilk 100 gününü ekonomik krizin etkisiyle zorlanarak ancak durumu kurtarma çabası içerisinde geçirmiştir.

Geçmiş hükümeti devamlı eleştirip tüm suçu ona atmak, "enkaz devraldık" klişesi üzerinden siyaset

yapmaya çalışmak, bu ülkedeki enkazın kimler tarafından yaratılıp kimler tarafından sürdürüldüğünü gizlemek amaçlıdır.

Bu ülkedeki enkaz, kapitalist barbarlığın, gözünü kâr hırsı bürümüş sahtekarların enkazıdır ve işçilerin üzerindedir.

Gelmiş geçmiş istisnasız tüm hükümetler, bu enkazın varlığı sayesinde başa gelip hem kendilerini, hem de çevrelerini nemalandırabilmişlerdir.

UBP'yi eleştiren diğer partilerin sistemin kökenine inmemeleri, UBP'yi sadece "basiretsizlik ve beceriksizlik" ile suçlayan apolitik yaklaşımları, kendilerinin de aynı siyasete sahip olduklarının ve hükümete gelmeleri halinde aynı icraatları gerçekleştireceklerinin bir kanıtıdır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, bu ülkede bugüne kadar yönetime getirilen tüm partilerin sömürü ve baskı düzenini koruyup kollamak, işçilerden alıp patronların cebine aktarmak, zengini daha zengin, fakiri daha fakir hale getirmek ve ülkenin bağımsızlaşması, özgürleşmesi, birleşip kardeşlik ve gönüllü işbirliği temelinde yeniden kurulması

politikasına düşmanlık etmek ve onun gelişmesini önlemek amaçlı olduğunu savunmaktadır.

KSP, emperyalist güçlere tam bağımlı ve insanın insan üzerindeki sömürsünün temel mesele olduğu bir ülkede, bunu yıkıp, yerine insana yaraşır olanı, bağımsız bir Kıbrıs'ı koymayı temel hedef yapmış olan siyasetin halk güçlerinin desteğiyle iktidarı almaması ve rejimin kökten değişmemesi halinde ülkede olumlu hiçbir gidişatın olamayacağını vurgular.

Sorun, birşeyleri başarıp başarmamak veya becerikli olup olmamak sorunu değildir.

Sorun, siyaset sorunudur.

Sömürü, baskı ve bağımlılık siyasetlerini ister sağ ister sol sloganlarla savunmanın hiçbir anlamı yoktur!

KSP, hükümetin ilk 100 gününün sonraki 100 günlerinden hiçbir farkı olmayacağını bir kez daha vurgular!

KSP başta tüm işçi ve emekçiler olmak üzere emperyalist kapitalist sitem tarafından ekonomik ve siyasi baskıya uğrayan tüm kesimleri Anti-Emperyalist Birleşik Cephe'de birleşmeye ve iktidarı almak için örgütlü mücadele vermeye çağırır!

12 Eylül...

12 Eylül faşist darbesinin mimarlarından, Amerikan emperyalizminin 'Our boys' dediği ekibin baş 'boy'u, binlerce devrimcinin, işçi ve emekçinin kanının, emek ve ekmeğinin yakasında dolaştığı Kenan Evren'in hastanede yoğun bakıma kaldırıldığı -ve belki de gazete basıma girdiğinde öldüğü- haberini aldığımda 'ne yazabilirim' diye düşünüp durdum.

Tarihte yaşamamak gerekir, ama onu unutmak?

Asla!

'Kinimi, nefretimi, hırsımı en iyi nasıl yansıtabilirim' düşüncesi, bir yazıya başlayabilmenin en zoru.

Bir hissiyatı (öfke, nefret, sevgi, aşk, minnet vs.) en iyi şekilde yansıtmaya kaygısı adamın elini kolunu bağlayan cinsten.

Ve dolayısıyla yapamadım zaten...

Yıllardır Milliyet gazetesindeki köşesini itinayla takip ettiğim, benim için pek değerli zât Ece Temelkuran'ın 12 Eylül'ün yıldönümünde yazdığı yazı aklıma gelip, ve dahi arşivi karıştırıp yazıya ulaştığımda, 'bundan ötesini ben yazamam, gerçekten ayıp olur' düşüncesi hem rahatlatmış hem de özgün bir şey yazmamış olmaktan dolayı biraz sıkıntı verdi.

Alıntılarla bir şeyler yazmak hiç huyum değildir ama bu çok beğendiğim yazıyı olduğu gibi alıntılamanın doğru bir yöntem olduğunu yazıyı sizler de okuduğunuzda göreceksiniz...

Yazı aşağıda...

Ece Temelkuran'ın eline sağlık.

Bir kere değil, binlerce kere...

Kenan Paşaaa...

Oku!

Nejdet Adalı... Sedat Soyergin...

Erdal Eren... Veysel Güney...

Ahmet Saner... Kadir Tandoğan...

Mustafa Özenç... Ethem Coşkun...

Yakın Takip

Akif AKSAKAL

akif_aksakal@yahoo.com

Necati Vardar... Seyit Konuk.... Ali Aktaş... Ömer Yazgan... Erdoğan Yazgan... Mehmet Kambur... Ramazan Yukarıgöz... İlyas Has... Hıdır Aslan...

Bir isim listesi olduğunu görüp atladysanız şimdi lütfen geri dönün ve bu isimleri tek tek okuyun. Çünkü bu isimleri, hiç değilse birkaçını aklımızda tutmamız gerekiyor. Bu isimler, Kenan Evren liderliğinde yapılan 12 Eylül 1980 darbesi sırasında ciğeri beş para etmez herifler tarafından asılarak katledilen yirmili yaşlarında gençlere aittir. İsimleri ve yüzleri, Dostluk ve Yardımlaşma Vakfı'nın hazırladığı '12 Eylül Adaleti' adlı belgeselin 15 dakikalık tanıtım filminin sonunda görünüyor. Tek tek geçiyorlar filmin içinden.

Avukatlar, yargıçlar, savcılar, anneler, arkadaşlar konuşuyor.

'Erdal Eren'i, heyetin önünde ağzından burnundan kan gelesiye dövdüler' diyor avukat, 'Yargıçların yüzünde bir tebessüm bile vardı'..

Kenan Paşa'nın yaşını büyütüp astırdığı çocuktur Erdal Eren. İdamına dört celsede karar verilmiştir. Sakın unutmayın!

'Dişlerimle yolacağım'

Mehmet Kambur'un annesi "O Kenan Paşa'yı bir görsem" diyor, yüzü yol yol olmuş yaşamaktan, başörtüsü kaymış, 'Onu dişlerimle yolacağım, dişlerimle!' Gözünde bir bakış var... Daha ben diyemem size o bakışı, öyle bir sözcük bilmiyorum.

Ramazan Yukarıgöz'ün annesi tabutun başındaymış gibi

anlatıyor:

"'Açın tabutu, çocuğumu göreceğim' dedim. 'Mühür var, açamayız' dediler. 'Ben bu devletin mührünü tanımam' dedim, çektim attım mührü.

Bir açtım ki tabutu... Saçları yeni taranmış sanki. Kaşları kalem gibi, yüzü..."

Kenan Paşaaa!

Onun sesi titrerken başka bir avukat başlıyor, başka bir idam sahnesine:

"Cellat boynuna ipi geçirmek için uğraşıyordu. 'Bırak' dedi, 'Ben yaparım. Bir yerimi sakatlayacaksn yoksa'. Aldı yağlı urganı, kendi boynuna geçirdi. Sonra... 21 dakika sallandı ipin ucunda. Yanına gittim... Birkaç dakika önce saçını okşadığım çocuğun... Saçlarını okşadım."

18 yıl önce ölmüş bir çocuk için, bütün çocuklar için, 18 yıl önce teker teker ellerinden alınmış arkadaşları için, kum gibi akıp giden insanlar için, anlatanların sesi titriyor. 15 dakikalık film bitiyor ve ta içimden şunları demek geliyor:

Kenan Paşaaa! Kenan Paşaaa!

Bugün 21 dakikalığına öl. Öl. 21 dakika öl ve geri gel, yeniden ve yeniden öl sonra, yeniden ölmek için yeniden diril. Kaç çocuğu katlettiysen o kadar kere, hepsi için öl sen bugün. Kenan efendiii!

Bugün 12 Eylül; bu memleket seni en derin ve en taze intikam hisleriyle selamlar! Bir gün çıkacağın sanık kürsüsünde salya sümük ağlarken korkudan yerlerde süründüğünü görmek dileğiyle...

Ve bunu ne kadar kalpten söylediğimi anlatamam Kenan Paşa!

12.09.2008

ECE TEMELKURAN

Dini gericiliğe hayır!

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi, Kuran kursları ile ilgili olarak yapılan açıklamaları değerlendirerek görüşlerini kamuoyu ile paylaşma gereği duymuştur. Merkez Komitesi adına Genel Sekreter Yusuf Alkım tarafından yayınlanan bildiride dini eğitimin özellikle egemen sınıfların elinde işçi ve emekçileri sömürmek için önemli bir silah olduğu belirtilerek, dinsel örgütlenme veya kursların hem işçi ve emekçileri, onların evlatlarını sisteme bir şekliyle yedeklemeye, hem de bu sayede kendi kurtuluşlarına karşı cephe almalarına yaradığı vurgulandı. Bildiriyi aynen yayınlıyoruz.

Din İşleri Başkanı Yusuf Suiçmez'in Kuran kurslarının açılacağına hükümet tarafından teyit edildiğini belirten açıklamasını endişeyle karşılıyoruz.

Kuran kurslarına yoğun talep olduğu, özellikle gençlerin din eğitimi alması gerektiği yönündeki ifadeler, ülkeyi gericileştirmenin, tarikatlaştırmının ve bilimsiz, yobaz anlayışın kökleşmesine hizmet etmektedir!

Partimiz, dinin kişisel bir sorun olduğuna inanmakta, dinin egemen sınıfların elinde işçi ve emekçileri sömürmek için önemli bir silah olduğunu belirtmekte ve dinsel örgütlenme veya kursların hem işçi ve emekçileri, onların evlatlarını sisteme bir şekliyle yedeklemeye, hem de bu sayede kendi kurtuluşlarına karşı cephe almalarına yaradığını bir kez daha kaydetmektedir!

Kıbrıs'ta ne Kuran kurslarına ne de Kilise eğitime ihtiyaç yoktur!

Kıbrıs'ta dinsel eğitime ihtiyaç yoktur!

Aksine daha fazla bilime, daha fazla aydınlığa, daha fazla akılcı, ilerici hareketlere ihtiyaç vardır.

Türkiye'nin dört bir yanını tarikatlaştıran, 3 yaşındaki çocukların bile başlarına örtü taktıran, ülkeyi dinsel gericiliğin batağına sürükleyen, 2009'un Darwin yılı olmasına rağmen Türkiye'nin en önemli bilim kuruluşlarından olan Tübitak'ın dergisinden bile "Darwin ve Evrim" başlığını çıkartabilen, dünyada en "modern" geçinen ülkelerde dahi eğitim müfredatlarından evrim teorisini çıkartarak yaratılış safsatalıklarını getirmeye çalışan gerici/yobaz burjuva zihniyeti, aynısını kukla hükümetleri ve onların "hık deycileri" eliyle Kıbrıs'ta da yapmaya çalışmaktadır.

Oysa bizim ihtiyacımız, daha fazla imam/papaz, daha fazla cami/kilise, daha fazla Kuran kursu/klise eğitimi, daha fazla tekke-tarikat-cemaat vs. değil, daha fazla deney, bilim, araştırma, gözlemdir!

Din İşleri Başkanı Yusuf Suiçmez'in, bir ziyarette "Dini konuları din alimi olmayanlardan başkası konuşmasın" kabilinden sözleri de, ilerici, devrimci, bilime inanan parti, dernek ve sendikaları ve dahi bireyleri ülkenin tarikatlaştırılması çalışmasına karşı mücadele etmekten alıkoymaya dönüktür, küstahçadır!

Dinî örgütlenmeyi, dinsel gericiliği eleştirmek için din alimi olmaya gerek yoktur!

Kaldı ki din alimi diye bir ifadeyi de partimiz kabul etmemektedir!

Din, bir bilim değildir ve onun alimi de olamaz!

Partimiz, Kıbrıs'ta uygulamaya konan dinsel örgütlenme ve dinî gerici faaliyetlerin kökeninde sermaye düzeninin ve bu düzenin devamlılığını sağlama ihtiyacının yattığını beyan eder!

Partimiz, Kuran kursları ve kilise eğitimleri de dahil ülkedeki tüm dinsel gerici örgütlenmelerin yasaklanması gerektiğini, gençlerin hurafelerle değil, bilimin ışığında yetişmesi gerektiğini bir kez daha vurgular!

Partimiz, işçi ve emekçi çocuklarını kendi sınıf çıkarlarına düşman edecek olan tüm bu hamlelere karşı tüm devrimci, ilerici, yurtsever kesimlerin ortak hareket etmesi gerektiğini kaydeder!

Kahrolsun dinsel gericilik!

Kahrolsun sermaye düzeni!

Kıvılcım Yayıncılık Tarafından Yayınlanan Kitap ve Broşür Listesi: Bu yayınlara ulaşmak isteyen okurlarımız gazetemizin telefonlarından (0392 22 70 680) bizlere ulaşabilirler.

Hamur Kağıda Ciltli Yayınlar:

■ Kıbrıs Sorunu. 120 Sayfa. 7 TL.

■ Bilgisayar Çağında İnternet'in Ağında. Nusret Şen. 94 Sayfa. 6 TL.

■ Bir Öncelliğin Ne Önemi Var Ki?. Nusret Şen. 78 Sayfa. 6 TL.

■ SSCB'de Sosyalizm-Kominizmin İnşası ve Geriye Dönüş Sorunu Üzerine-Derlemeler. J. V. Stalin. 7 TL.

■ Bir Sovyet Otomatik Fabrikası. A. Erivanski. 86 Sayfa. 6 TL.

■ Satrancın ABC'si. 48 Sayfa. 6 TL

■ Yokoluş. Aydın Adamoğlu, Şiir Kitabı. 7 TL.

Hamur Kağıda Broşürler:

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele I. Kitap. Ahmet B. 153 Sayfa. 6 TL.

■ Proletaryanın Emperyalizme Karşı Savaşımı ve Milli Mesele II. Kitap. Ahmet B. 112 Sayfa. 6 TL.

■ Tarihi Materyalizmin Çarpıtcılığında Zıtların Birliği. 49 Sayfa. 5 TL.

■ Bulgar İşçi Partisi(Komünist) V. Kongresinde Merkez Komitesi'nin Sunduğu Siyasi Rapor(19 Aralık 1948). Georgi Dimitrov. 70 Sayfa. 5 TL.

■ Kısa Dersler (Diyalektik, Ekonomik Yasaların Nesnelliği, Teori ve Pratik, Teori-Program-Strateji-Taktik-Devrim Aşamaları, Devrim ve Reform, Milli Mesele, Parti Kavramıyla İlgili Tezler, Parti Yapısıyla İlgili Tezler, Parti İşleyişiyle İlgili Tezler, Partinin Gelişme Süreciyle İlgili Tezler). 25 Sayfa. 5 TL.

■ Rusya'da İşçi Sınıfı Hareketinin Gelişmesi ve Marksist Bir Parti İçin Mücadele (1870-1903). 46 Sayfa. 4 TL.

■ SBKP(B) Tarihi Kısa Ders'in Yayınlanması İle Bağlantılı Olarak Parti Propagandasının Örgütlenmesi Üzerine SBKP(B) M.K. Kararı. 25 Sayfa. 4 TL.

■ Stalin Komünizmdir, Stalin İnsanlıktır. 58 Sayfa. 5 TL.

■ Annan Planı, Strateji ve Taktik. 13 Sayfa. 4 TL.

■ Kıbrıs Sosyalist Partisi Programı ve Tüzüğü (I. Olağan Kongre'de Onaylanan Değişikliklerle). 43 Sayfa. 5 TL.

İşçilerin cenneti ve Kuran kursları

Türkiye, uzunca bir süredir (özellikle AKP iktidarı eliyle) tarikatlaştırılmaya, dinsel gericiliğin en koyu biçimine sürüklendirilmeye doğru gidiyor/hatta gitti.

Türkiye'de yaşananların kuzey Kıbrıs'a tezahür etmemesi olası değil.

Kıbrıs'ta da tarikatlar var, şeyhler ve müritleri kol geziyor, ayinler yapılıyor, İslamcı vakıf ve dernekler eliyle özellikle Türkiyeli öğrenci ve işçi aileleri çembere alınıp 'hidayete erdiriliyor'.

Bunlar kimin eliyle gerçekleştiriliyor, arkasında hangi siyasi ve mali güçler var, pek de bilinmiyor değil.

Bir zamanlar, Lefkoşa'ya cami yetmediği iddiasıyla (Cemal Başkan'ın harika tespitiyle) Lefkoşa'ya cami yapıp 'cemaatin sokaklarda namaz kılmasının önüne geçileceği'; sanki uzaya insan göndermek kabilinden bir projeymiş gibi gündeme getirilmiş ve yine ortaklık karışmıştı.

Son olarak gündemde Kuran kursları var.

Sol, demokrat çevreler, parti ve sendikalar sıkı sıkıya karşı çıkıyorlar.

Sağ cenah ise 'korkulacak birşey olmadığından' bahsediyor, herşeyin yolunda gittiğini vaaz ediyor ve Kuran kurslarının dinini öğrenmek isteyen çocuklar için verilmesi gerekliliği üzerine teoriler parçalıyorlar.

Aslında ne dediklerini kendileri de çok fazla bilmiyorlar. (Ne dediğini ve ne yaptığını iyi bilenler burjuva teorisyenleridir. Burjuva papağanlarının çoğu slogancılıktan ve ne denirse 'he paşam, he ağam' diyerek kafa sallamacılığı meslek veya zanaat haline getirdiklerinden ve dahi bu utanılası faaliyetten dünyalığı doğrulttuklarından dolayıdır ki, tuhaf bir içgüdüsel manevrayla hemen 'Yaşasın Kuran kursu' korusuna katılıp propagandaya başlayabiliyorlar. Onlar için önemli olan ne yapıldığı değil, emrin kimin olduğudur).

Sağ cenahı 'tokatlayalım'...

Bir kere sizin Kuran kurslarınız; dediğiniz gibi dinini öğrenmek isteyen çocukların bir hakkıysa, bu hakkı, yaşları 5-6-7 arasındaki (hadi 10 olsun gavvole!) çocukların 'özgür' iradesine bırakamazsınız! (Ki o yaştaki çocuğun iradesi patates kızartması yemek, top oynamak, çizgi film izlemekten ibarettir. Siz o yaşta İslam Ülkeleri Birliği Genel Sekreteri olan bir çocuk gördünüz mü?)

Peki o 7 yaşındaki çocuk yarın 'Superman olacağım verin pelerinimi' diye karşınıza çıktığında (buyurun bu da iradi birşey) Pelerin Tedarik Fonu veya Uçma Kursları mı kuracaksınız?

Kaldı ki, o yaştaki çocuk, 'kendi dinini öğrenmek' gibi bir iradeye sahip kılınıbiliyorsa, doğar doğmaz nüfus hanesine (Türkiyelilerde) lamba gibi Müslüman ibaresini yapıştırmak niye?

Madem 7 yaşında din eğitimi 'talep edebiliyor', bırakın 1 aylıken de dinini seçsin?

Sorun bebeğe, 'Agucuk bugucuk, İslamiyet var, Hristiyanlık var, Budistlik var elimizde. Hangisini istersin? Yoksa hepsinden karışık mı yapaalım?' diye, aldığınız 'yanıt' göre de çocuğun dini belli olsun?

Alacağınız yanıt göre 'din'; 'mamma', 'baba' veya 'anne' olacaktır.

Dolayısıyla 'dinini öğrenmek isteyen çocuklar' teoriniz, uçmak isteyen kaplumbağalar teorisi kadar saçmadır!

Ki siz, meseleyi sadece 'dinin öğrenilmesi' gibi demagojik bir kulvarda sürdürüyor ve manevra alanınızı geniş tutuyorsunuz.

Mesele dinin öğrenilmesi değil ki, mesele; Sünni İslam inancının empoze edilmesi.

Bu ülkede Alevi var, Hristiyan var, dinsizler var...

O beynini yıkadığınız çocuklar yarın üniversitelerde elde satır 'Allahsız' kovaladığında, 'din eğitiminin' yanında spor eğitimi de vermiş olacaksınız.

Bu toplumun emekçileri dinsel bölünme ile birbirine girdiğinde de, sizin efendileriniz bundan en kârlı çıkan kesim olacak.

Mesele din eğitimi değil, siyasal İslam'ın örgütlenmesi, ülkede dinsel gericiliğin artırılması, sistemli bir şekilde yayılmasıdır!

Gericiliğin, bilim düşmanlığının, ilerlemenin önünde

duranların tipik politikalarından birisi, dinsel gericiliği örgütlemektir.

İnsanlık tarihi binlerce yıldır çeşitli din ve tanrılara inanagelmıştır.

Bilmezlikten, çaresizlikten, korkudan...

Bunu en güzel sömüren ve işçi ve emekçileri bu dünyadaki mücadeleden, hak ve özgürlükleri için kavgadan, bu dünyayı cennet haline getirmekten alıkoymanın en başarılı yöntemlerinden birisi, 'bu dünyada ne çekersen çek baş eğ, isyan etme, kavgaya girme, sana vurana öbür yanağını dön, nasılsa ödülünü cennette alacaksın, o zalimler var ya o zalimler cehennemde barbekü olacaklar vallaha da billaha da' ile özetlenebilecek bir düşünce sistemiği olan dindir!

İşte sağ cenah bunu körüklüyor, bunun doğruluğuna binbir demagojiyle işçi-emekçi kitlelerini, onların evlatlarını inandırmaya çalışıyor.

Yaşanan ekonomik kriz, işçi ve emekçilerin yaşam koşullarının gitgide kötüleşmesi, sosyal patlamalara yol açabilecek bir gidişatın varlığı, hatta doğru ve güçlü bir önderlikle iktidarın alaşağı edilip işçilerin devletin kurulması ihtimali varken, dinsel gericiliğin yaygınlaştırılmaya çalışılması çok da anlamsız ve gereksiz kaçmıyor!

Sol cenahı 'tokatlayalım'...

Kendine sol, demokrat, devrimci, aydın, ilerici diyen birçok örgüt, sendika, parti, dernek var.

Bunların neredeyse tamamı, Kuran kursları meselesine tepki koydu.

İyi ve doğru olanı yaptılar.

Ancak örneğin TDP, laiklik anlayışını CHP'den almışçasına mevzuyu Atatürk'ün laiklik anlayışının bu olmadığına ve Kemalizme karşı kusur işlendiğine bağlayarak, resmi ve köklü ideolojinin gemisinde rahatça seyahat ederek muhalefet görevini yerine getirdiğini sandı.

Aynı şekilde KTÖS ve KTOEÖS de, yine resmî ideolojinin çarpık, burjuva laiklik anlayışına sarıldı, Kuran kurslarını Atatürk ve Dr. Küçük'e şikayet etme noktasına kadar götürerek abartıda son nokta belirtti!

Aslında abartı tabiri yerinde değil, demek ki din meselesine, dinsel gericilikle mücadeleye bu kadar bakabiliyorlar, Kemalist-askeriyeci laiklik anlayışının doğru olduğuna inanıp ve de çelenklerini kapıp o mezar senin bu anıt benim dolaşmakla bilimsel, gericilik karşıtı olduğuna kanaat getiriyorlar.

Burjuva laikliği, prenslerin, toprak ağalarının rejiminin yıkıldığı dönemde işe yaradı.

Çünkü ilerici sınıf burjuvaziydi ve feodallerle Kilise'nin egemenliğinin yıkılması anlamında bir darbe de Kilise'ye, dinsel örgütlenmeye vurulması, aydınlanma çağı olarak adlandırılan sürecin önündeki engellerin temizlenmesi, burjuvazinin önündeki engellerin aşılması gereklidi.

Yapıldı.

Peki şimdi?

Kıbrıs'ta veya Türkiye'de böyle bir durum mu vardır ki, burjuva laikliğinden, M. Kemal'in sadece şekilden mütevellit (fesi çıkar şapka tak, tekkeleri kapat Din İşleri Dairesi kur türünde) bir anlayışa ihtiyaç duyuluyor ve son çare 'kendisini döven mahalle arkadaşını babasına şikayet eden çocuk gibi' mezar mezar, anıt anıt geziliyor?

Türkiye'deki Ergenekoncu Cumhuriyet gazetesinden ne farkınız kaldı?

Ha, bir de meselenin Kıbrıslı Türklerin toplumsal dokusuna uymadığı gerekçesiyle Kuran kurslarının protesto edilmesi noktası var ki, sanki dinsel gericilik ve örgütlenme Kıbrıslı Türklere uygun değil de, adadaki Türkiyeli işçi ailelerine uygunmuş gibi bir anlam çıkıyor.

Milli gericiliğin pençesinde yıllarca birbirini vurmuş bir Kıbrıslı Türk gerçekliği varken, dinsel gericiliğin bundan çok da farklı olmadığını görmek ve sorunu 'Kıbrıslı'ya uygun değil, Türkiyeli'ye uygun' noktasına vardırma, bu halka (Kıbrıslı veya Türkiyeli veyahut abartıyoruz Mozambikli) yapılacak kötülüklerden bir tanesidir.

Dinsel gericilik sarmalar, bulaşıcıdır!

Biz, dinin kişisel bir sorun olduğuna inanırız.

Ancak bu 'kişisel'lik', devlet açısından bir 'kişisellik'tir'.

Örneğin dinsel kurumların devletle hiçbir sosyal, ekonomik, örgütsel bağının olmaması gerekir.

Din İşleri Başkanlığı'nın kaldırılması gerekir.

Oraya aktarılan fonların, bütçe paylarının sıfırlanması gerekir.

Tüm bu fikirlere karşı ortaya çıkan Kuran kursları kimin eliyle hayata geçiriliyor?

Milli Eğitim Bakanlığı-Din İşleri Başkanlığı...

Düet yapıyorlar resmen!

İşte bunun olmaması gerekir.

'Neredesin Atam, gör halimizi Dr. Küçük' türünden nafile ağlamalarla laikliğin beli doğrultulamaz.

'Kıbrıslılara uygun değil' türünden tuhaf bir milli çıkışla, dinsel gericiliğin önü alınamaz. (Dinsel gericilik hiçbir ulusa uygun ve reva değildir)

Evet, tepkiler konulmalıdır.

Evet, eylemler yapılmalı, kursların kaldırılması için çaba gösterilmelidir.

Ancak doğru temelde, birlikte hareket etmek zorunluluğu vardır.

Bu temel, Kuran kurslarının dinsel gericiliğin yayılmasının bir aracı, bilimin, gelişmenin, ilerici fikirlerin önüne set çekme amaçlı bir hareket olduğu, ama belki de en önemlisi, dinsel hareketlerin işçi ve emekçilerin mücadele ve iktidarının önünde bir engel, bir afyon olduğudur.

Bugün Kuran kurslarını engellemek önemlidir.

Becerilebilirse başarıdır, kazanılmış bir mevzidir.

Ancak sorunun kesin çözümü değildir.

Biz, dinin gereksizleşerek süreç içerisinde (devletin sönmesi gibi) silinip gitmesi taraftarıyız.

Bunun tek ama tek yolu da, işçi ve emekçilerin pratik mücadelesi, ideolojik eğitimi, yani işçi sınıfı kavgasının yükseltilmesinden geçer!

İşçilerin içinde bulunduğu çıkmazdan, çaresizlikten, baskıların verdiği bunalımdan ve bilimsel alandaki şimdilik (!) yetersizliğinden kurtarılmasından başka çıkar yolumuz yoktur!

Yapılan eylemleri, verilen demokratik reaksiyonları küçümsemiyoruz, önemsizleştirmiyoruz ancak sadece bunlarla yetinilmesinin sorunu çözmeyeceğini, bugünkü Kuran kurslarının yerini yarın İlahiyat Fakültesi'nin alacağını, sonrasında İmam Hatip Lisesi sorununun başa bela olacağını, veya başka türden uygulamalarla bu saldırının devamının geleceğinin altını çiziyoruz.

İşçi ve emekçiler örgütlenmelidir!

İşçi ve emekçiler, diyalektik materyalizmi programına almış sınıf partisinin çatısında eğitilmeli, bilinçlendirilmelidir.

İşçilerin pratik mücadelede, siyasi kavgalarda çelikleşmesi ve ilerlemesinin; örneğin yarın kendilerine gelen ak sakallı bir tekke liderinin verilen kavgayı 'haram, günah, yasak vs' propagandasıyla eritmeye çalışmasına karşı tam bir duvar görevi göreceğini ve o çatlağı olmayan duvarda dinsel gericilik eliyle sistemin sürdürülme ve işçilerin uyuşturulma politikasının yenilgiye uğrayacağını savunuyoruz.

Bırakalım onlar, belki de kendilerinin bile inanmadıkları cennetlerinin varlığına inanmaya devam etsinler.

Onlar, bu dünyayı kendilerine cennet yaptılar.

Artık sıra bizdedir.

İşçiler, bu dünyayı cennet yapacaklardır!

Almanya'da ucuz işgücü yükselişte

Almanya'da Duisburg-Essen Üniversitesi'ne bağlı Emek ve Mezuniyet Enstitüsü'nün hazırladığı rapor, temmuz ayı başında yayınlandı. Rapor, düşük ücretli işlerin sayısında artışın devam ettiğini ve bu rakamın 6.5 milyon dolayında olduğunu açıkladı. Daha da kötüsü; bu çalışanların tüm çalışanların yüzde 20'sinden fazlasını temsil ettiğini ve bu işçilerin brüt saati 7.18 eurodan çalıştıklarını duyurdu.

Duisburg-Essen Üniversitesi raporuna göre "en alttakiler" in sayısının 1995'e kıyasla 2.1 milyon daha arttığını gösteriyor. Bu "en alttakiler" in yüzde 25'inin brüt saati 5 eurodan az işlerde çalıştıklarını da OECD raporlarına dayanarak açıkladı.

Almanya'da düşük ücretle çalışan işçilerin yüzde 30'u ise ayda brüt 800 euroya yaşamlarını sürdürmek zorunda kalıyor.

Almanya'da bu raporu inceleyen uzmanlar bu artışın SPD ve Yeşiller döneminde gevşetilen çalışma yasaları nedeniyle arttığını dile getiriyor. SPD ve Yeşiller koalisyonu, devletin artan sosyal servis bütçesini azaltmak için düşük ücretle işçi çalıştırmaya olanak sağlamıştı.

Özellikle de kendi alanlarında eğitim alıp da düşük ücretle çalışanların sayısındaki bu artış, sosyal devletin işsizlere karşı aldığı önlemden kaynaklanıyor. Eğitim alan işsizler, eğitimlerinin sonunda mezuniyet

sertifikaların alırmaz gösterilen bir işte çalışmak zorunda kalıyor. Bu işler de büyük çoğunlukla ehil işçi isteyen düşük ücretli işler oluyor. Bu işe girenler işyerlerinde daha fazla yükselme şansını da kaybederek yıllarca böyle düşük ücretli işlere mahkum ediliyor.

Diğer yandan Almanya Sendikalar Federasyonu'nun (DGB) hazırladığı rapor, Almanya'da işsizliğin gençler arasında daha yüksek olduğunu gösteriyor. 15-24 yaşları arasındaki işsizlik oranı 55 yaşından büyük olanlar arasındaki işsizlik oranından daha yüksek.

Mayıs ayında işsizliğin yüzde 5.3

olduğunu açıklayan Almanya'da gençler arasında bu oranın yüzde 17 olduğunu da bildirdi. Temmuz ayı verilerinin henüz açıklanmadığı Almanya'da bu rakamın yükselmesi bekleniyor.

Ekonomik kriz nedeniyle Almanya'da işten çıkartmalar tüm hızıyla devam ediyor. İşverenler özellikle de 50 yaşından büyük işçileri hedef alarak onları açlığa terk ediyor. Son 6 ayda Almanya'da 50 yaşından büyük 380 bin çalışan işini kaybetti. Bu durum yoksulluğu tırmandırırken aynı zamanda işgücü piyasasında ücretlerin de aşağıya çekilmesine olanak sağlıyor.

Saddam devrildi ama askeri harcamalar arttı

2000 yıllarının başında Irak'ta Saddam rejiminin tehlikeli bir rejim olduğunu ve askeri harcamaların artırılması gerektiğini vurgulayanlar Saddam rejimini devirdikten sonra harcamalarını artırmaya devam ediyor. Dünya çapında askeri harcamalar yılda 1.33 trilyon ABD dolarını geçmiş durumda...

Stockholm Uluslararası Barış Araştırma Enstitüsü'nün (SIPRI) 2007 yılı ile ilgili raporu gerçekten de ürkütücü...

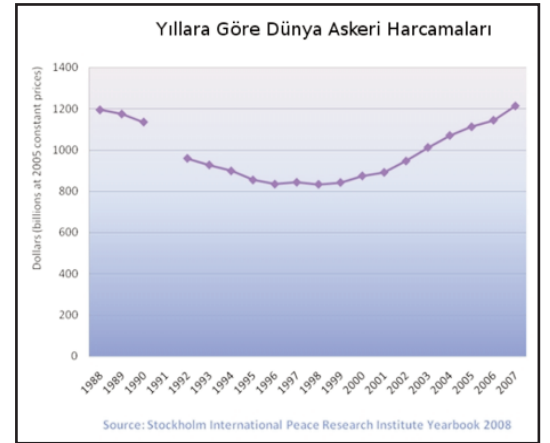
SIPRI raporuna göre 2007 yılındaki askeri harcamalar 2005 yılına oranla

reel olarak yüzde 6 artmış durumda. Bu artış, 1998 rakamlarına göre yüzde 45'e tekabül ediyor. Ve bu da kişi başına 202 ABD dolarının silahlara harcadığını gösteriyor.

SIRPI raporu, askeri harcamaların yüzde 45'inin ABD emperyalizmi tarafından yapıldığını da verilerle gösteriyor. Ancak bundan daha önemlisi dünyanın sadece 15 devleti bu askeri harcamaların yüzde 83'ünü yapıyor. Yani bir avuç emperyalist devlet dışlerine kadar silahlanarak dünyayı yeniden paylaşmak için kozlarını paylaşmaya hazır bekliyor.

2006 raporunda SIRPI, petrol fiyatlarının artışı sayesinde petrol zengini ülkelerden Azerbaycan, Suudi Arabistan, Rusya ve Cezayir'in askeri harcamalarını artırdıklarını belirtmişti. Şili ve Peru ise doğal kaynak fiyatlarının artışı sayesinde askeri harcamalarını artırmışlardı.

Çin ve Hindistan'ın ekonomik güç olarak gelişmesi ile askeri harcamalarındaki miktar da arttı. Bu böyle olmasına karşın mutlak değer kıyaslamasında bu iki ülkenin askeri harcamaları ABD'nin askeri harcamalarından daha az gözüküyor.

Barışı korumak amacıyla oluşturulan BM ise kurumları aracılığı ile yılda 20 milyar dolar harcıyor. Bu da kişi başına 3 ABD doları anlamına geliyor.

Düşünen, Üreten ve Paylaşan Bir Kültür İçin

E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi daha geniş çalışma alanlarına sahip olan yeni binasında satranç kursları, tiyatro atölye çalışmaları, seminer grupları, film gösterimleri ve tüm diğer aktivitelerine devam ediyor.

Ayrıca her hafta Perşembe akşamı saat 19:00'da herkese açık olarak yapılan sohbet toplantılarında hem dernek sorunlarını konuşuyoruz, hem de gündemdeki konularla ilgili fikir alışverişinde bulunuyoruz.

Yozlaşan, üretmeden tüketen kültüre karşı, düşünen, üreten ve paylaşan bir kültür için E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi sizleri bekliyor.

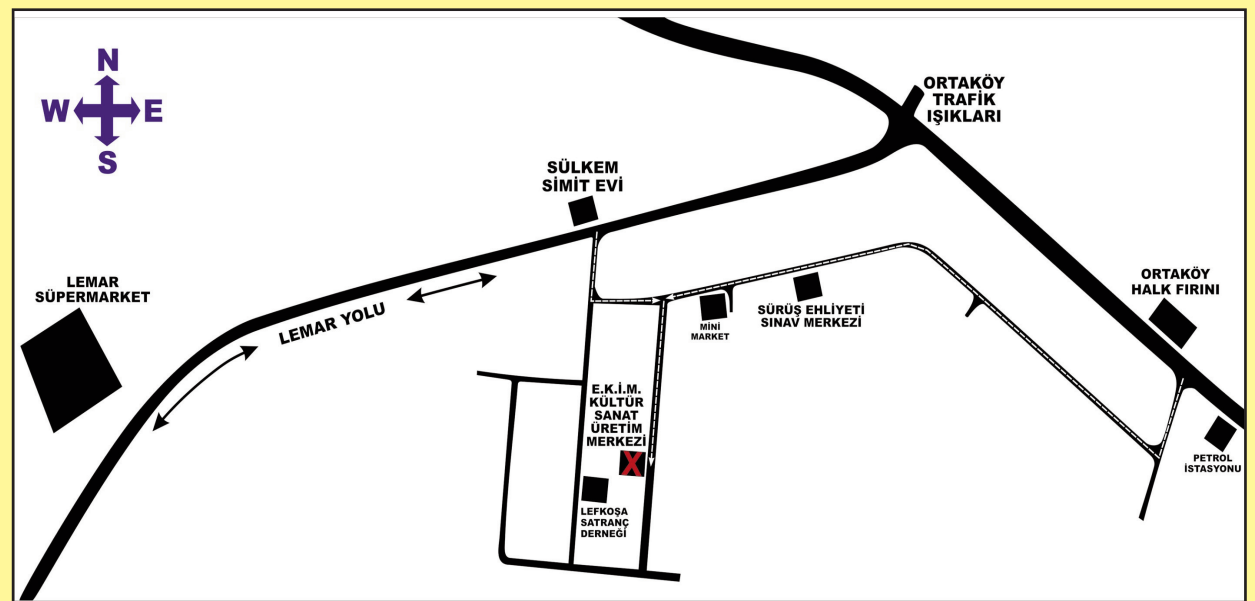
Emeğin Kurtuluşu İçin Mücadele'de kültür-sanat alanında mücadele eden E.K.İ.M, tüm işçi ve emekçilere bu mücadeleye

katılma çağrısı yapıyor!

Çalışmalarımızla ilgili bilgi almak için bizlere 0533 877 93 00 – 0533 847 68 22

numaralı telefonlardan ulaşabilirsiniz.

ADRES: ŞHT. ARİF DİKTEPE SOK. NO: 10A ORTAKÖY LEFKOŞA

İngiltere'de bir yaz kampı

Kıbrıs'ta yaz döneminde çocuklarına din eğitimi vermek için okullar ve kamplar düzenlendiği konusu basında yer alırken, İngiltere'de çocuklar için yaz okulları ve kampları da düzenlendi.

Ama bir farkla...

İngiltere'de organize edilen bir kamp, çocuklara dinin yerine bilimin önemini gösteren faaliyetler organize ediyor...

İngiliz basını bu yaz kampını "tanrısız alternatif" olarak duyurarak bir dizi ateist Darwinci bilimadamının bu kampa destek verdiğini de yazdı.

'Camp Quest UK' olarak ilan edilen kamp, İngiltere'nin Bath kenti yakınlarında gerçekleşti. Bu kampa ilgi o kadar yoğundu ki kamp organizatörleri birçok başvuruyu geri çevirmek

zorunda kaldı.

Kampın ana teması; "dini dogmalardan özgür" olarak duyuruldu. Kampa başvuran ailelerin büyük çoğunluğunun ateist aileler olduğu ve çocuklarının dini dogmalarla beyinlerinin yıkanmasını istemedikleri için böyle bir organizasyonu seçtiklerini açıkladılar.

Bu yıl Charles Darwin'in 200'üncü doğum yılı kutlamaları

nedeniyle Darwinizmin daha fazla ele alındığını açıklayan organizatörler, amaçlarının "tüm inançlardan çocuklara laik alternatifi sunmak" olduğunu da eklediler. Bu gibi yaz kaplarının çocuklara insanlığın ne anlama geldiğini ve eleştirel düşünmeyi öğretmek olduğunu da dile getiren organizatörler burjuva basının bir dizi yalan haberlerle bu yaz kampını kötü göstermeye çalıştıklarını da dile getirdiler.

İngiltere'de demiryolu grevleri

Temmuz ayının son haftasında İngiltere'nin doğu bölgesine hizmet veren demiryolu işçileri ve çalışanları greve gitti. Demiryolu Çalışanları Sendikası RMT ve Tren Şoförleri Sendikası ASLEF üyeleri, greve çok yüksek oradan katılım gösterdi.

İngiltere'de demiryolları özelleştirilirken demiryolu taşımacılığının çok daha iyi olacağı öne sürülüyordu. Oysa demiryolları özelleştirildikten sonra hizmetler daha da kötü oldu. O kadar ki hükümet, demiryollarının altyapısını yeniden devletleştirmek zorunda kaldı.

Son dönemde Doğu İngiltere'deki demiryollarını çalıştıran National Express, zarar ettiğini öne sürerek bu yıl 750 kişiyi işten durdurmuştu. Ancak sendikaların her yıl yapılan ücret artışları görüşmelerini sonlandırmak için yaptıkları çağrılara da kulak tıkamışlardır. En sonunda National Express, sendikaların yüzde 2.5 ücret artışı talebini çok yüksek bulduğunu ilan ederek sıfır artış önerdi.

Diğer yandan Doğu Midlandlar bölgesinde çalışan tren işçilerinin grev kararı karşısında işveren, toplu iş sözleşmesi görüşmelerine katılmak zorunda kaldı. Kasabalara demiryolu hizmeti verdiğini öne süren Arriva Cross Country, işçilere bu yıl ücret artışı vermemek için her yola

başvurması karşısında bu hatlarda çalışan işçiler de greve giderek haklarını savunmaya başladılar.

İşletmeler, ekim ayından bu yana yaşanan ekonomik ve finansal kriz bahane gösterilerek bir dizi "re-organizasyona" giderek çalışanların sayısını azaltmaya ve işyerinde verimliliği artırmaya girişti. Verimlilik artırılırken ücretler ise kayda değer hiçbir artış yapılmıyor, böylece aynı ücretle daha fazla sömürü yapılıyor...

National Express firmasının Doğu Bölgesi Trenleri Bölümü, zarar ettiğini ilan ederek borç faturasının Maliye Bakanlığı tarafından karşılanmasını bekliyor. RMT Sendikası Sözcüsü, şirketin bu tutumunu hayretle karşıladığını, şirketin son 10 yılda 500 milyon sterlin kâr yaparken aynı zamanda 2.5 milyar sterlin de sübvansiyon aldığını söyledi.

Azami kârların yapıldığı dönemlerde işçilere ücret artışlarını yine sınırlandıran demiryolu şirketlerinin amaçlarının sadece ve sadece azami kâr elde etmek olduğu rahatlıkla görülüyor.

İngiltere'de eğitimde

İngiltere'de eğitimde fırsat eşitliğini incelemeye alan hükümet, uzun zamandır gözlemleneni doğruladı. Üst seviyedeki en iyi işlerin ezici çoğunluğu zengin ailelerin elinde...

Hükümet bakanlarından Alan Milburn'un yaptığı çarpıcı açıklama, İngiltere'de eğitimde ayrımcılığı gözler önüne serdi. Bakan Milburn, "Cam çatıyı yükseltmemize karşın henüz daha kıramadık" diyerek iş sektöründe "ne bildiğin değil kimi bildiğindir önemli" söyleminin hâlâ daha gerçek olduğunu hatırlattı.

Verilerin ortaya çıkması ile bir dizi çok zengin burjuva, kapitalizmde fırsat eşitliği olduğu iddiasını yüksek sesle seslendirmeye kalkıştı. Sağcı gazete olarak bilinen Daily Mail yazarlarından Quentin Letts, bir-iki küçük örnek vererek tüm İngiltere'de bunun yaygın olduğu imajını vermeye kalkıştı. Oysa Quentin Letts'in birkaç örneği sadece ve sadece istisnai durumlardı.

Veriler açık konuşuyor. Yargıçların yüzde 75'i zengin özel okullarda eğitim görenlerden oluşuyor. Bankacılık sektöründe finans direktörlerinin yüzde 70'i yine çok

pahalı özel okullarda eğitim gören zengin ailelerin çocukları. Avukatlar, doktorlar ve devlet memurlarının üst kademelerinde olanların çok büyük çoğunluğu yine özel okullardan mezun. Bu da eğitimde fırsat eşitliği anlayışını ayaklar altına alıyor. Üniversiteye girmek için bile zengin aile çocuğu olmak gerekiyor. Orta halli aile çocuğu olmak hâlâ daha yetmiyor. Tabii istisnalar hariç...

16 yaşındaki çocukların bir haftalığına dahi işe alınmasında bile fırsat eşitliği uygulanmıyor. Bakan Millburn'un başkanı olduğu komisyon üyelerinden ve ITV televizyonunun Başkanı Michael Grade dahi fırsat eşitliğinin olmadığını kabul etmek zorunda kalıyor.

İngiltere'de eğitimde uçurumun arttığını gören burjuvazi, özellikle de orta sınıfları kızdırmamak için okullarda ve üniversitelerde eğitimde reform önerisinde bulunuyor. Üniversitelerin daha geniş kesimlere açık olmasını öneren komisyon, işe almalarda da fırsat eşitliğinin uygulamaya konmasının şart olduğunu koşuyor.

fırsat eşitliği

Oysa kendisinin Emek Partisi olduğunu öne süren hükümet, kendi 12 yıllık hükümet döneminde bu ayrımcılığın arttığını görmek istemiyor. Son 12 yılda tıp eğitimi görenlerin sadece yüzde 4'ü işçi ve yoksul kesimlerden gelirken, ezici çoğunluk zengin aile çocuklarından oluşuyor.

Kapitalizmde fırsat eşitliği, ya da demokrasinin paranın oranına göre

değişiyor. Çok parası olana çok fırsat ve demokrasi, az parası olan da az fırsat ve az demokrasi, hiç parası olmayana da hiç fırsat ve hiç demokrasi! Kapitalizmin ve emperyalizmin beşiği İngiltere'de burjuva rapor dahi bize bunu gösteriyor. Tüm fırsatların eşit olarak sağlanmasının kapitalizmde mümkün olmayacağı bu şekilde bir kez daha doğrulanıyor.

KSP, “Şovenizme izin vermeyeceğiz!” dedi

Kıbrıs Sosyalist Partisi, 27 Haziran günü Yenikent bölgesindeki trafik çemberinde gerçekleştirdiği eylemde, işçi ve emekçilerin birçok acil sorunu olmasına rağmen halen anıtlar ve bayraklar üzerinden siyaset yapılmasını kınadı.

Eylemde basın açıklamasını okuyan Kıbrıs Sosyalist Partisi Genel Sekreteri Yusuf Alkım, ülkenin her iki tarafında da şovenizmin yükseltildiğini vurgulayarak halkların birliği ve gönüllü işbirliği temelinde siyaset üretmenin geçmiş ve bugünkü siyasetçilerin hiçbir zaman “işlerine gelmediğini” kaydetti.

Ülkede işsizlik, geleceksizlik, paralı eğitim ve sağlık, komik bir asgari ücret ile dinsel gericiğin varlığına rağmen kuzey yöneticilerinin ülkenin dört bir yanına anıtlar ve dev TC-KKTC bayrakları dikerek halka milliyetçilik pompalamasının yanlışlığının vurgulandığı basın açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Dikilen bu dev bayraklar için ilk başta harcanan kaynaklar bir yana, rüzgardan ve güneşten yıpranan bayrakların üç, dört günde bir değiştirilmesi, gece aydınlatması için kullanılan binlerce liralık özel projektör lambalarının sürekli olarak yenilenmesi sonucu her ay yüz binlerce liralık kaynak havaya uçmaktadır.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi gerek okullarda, gerek köy meydanlarında ve şimdi de trafik çemberlerinde devasa anıtlar inşa edilmektedir.

Ekonominin dibe vurduğu, krizin tüm ağırlığının emekçilerin sırtına yüklendiği koşullarda bayrak, vatan-millet edebiyatına para harcıyor olmak, yöneticilerin ne derece ikiyezli olduğunun bir göstergesidir.

Halkların bayrağa, büstlere, şovenizme, ırkçılığa değil barışa, özgürlüğe, ekonomik refaha ihtiyacı vardır.

Halkın devasa bayrak direklerine ve anıtlara değil, işe, aşı, geleceğe ihtiyacı vardır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, bunca yaşamsal ve acil sorun varken hala böyle şeylere bütçe ayırıp ülkemizde şovenizmi tırmandırmaya çalışanları kınıyoruz.”

Bir basın mensubunun KSP’nin eylemlerinin devam edip etmeyeceği yönündeki sorusuna Genel Sekreter Yusuf Alkım yanıt vererek, ülkede devrimci bir muhalefet bulunmadığını, hükümet dışında bulunan partilerin tümünün de sistemle uzlaşma içinde olduklarını ve bu nedenle KSP’ye büyük görevler düştüğünü,

KSP’nin de bu görevi en iyi şekilde yerine getirmek için tüm gücüyle mücadeleye devam edeceğini, ülkede güçlü bir devrimci muhalefetin oluşması için çeşitli sorunlarla ilgili eylemlerini artıracığını vurguladı.

Bildirinin tam metni şöyle:

Şovenizmi yükseltmelerine izin vermeyeceğiz!

Ülkemizin her iki yanında da şovenizm yükseliyor.

Halkların birliği ve gönüllü işbirliği siyasetini yükseltmek ve geçmişin kanını silip barış ve kardeşlik temelinde siyaset üretmek, geçmiş ve şimdiki "yöneticilerin" hiçbir zaman işine gelmedi.

Ülkenin onlarca sorunu varken kuzey Kıbrıs’taki yöneticiler ülkenin dört bir yanına dev TC-KKTC bayrakları dikerek toplumumuza milliyetçilik pompalamaya çalışmaktadırlar.

Dikilen bu dev bayraklar için ilk başta harcanan kaynaklar bir yana, rüzgardan ve güneşten yıpranan bayrakların üç, dört günde bir değiştirilmesi, gece aydınlatması için kullanılan binlerce liralık özel projektör lambalarının sürekli olarak yenilenmesi sonucu her ay yüz binlerce liralık kaynak havaya uçmaktadır.

Tüm bunlar yetmezmiş gibi gerek okullarda, gerek köy meydanlarında ve şimdi de trafik çemberlerinde devasa anıtlar inşa edilmektedir.

Bu ülkede işsizlik vardır.

Bu ülkede geleceksizlik vardır.

Bu ülkede paralı eğitim vardır.

Bu ülkede paralı sağlık vardır.

Bu ülkede sömürü vardır.

Bu ülkede baskı vardır.

Bu ülkede dinsel gericiğin vardır.

Bu ülkede komik bir asgari ücret vardır.

Bu ülkede ücretli kölelik düzeni vardır.

Bu ülke bağımsız ve demokratik değildir.

Ekonominin dibe vurduğu, krizin tüm ağırlığının emekçilerin sırtına yüklendiği koşullarda bayrak, vatan-millet edebiyatına para harcıyor olmak, yöneticilerin ne derece ikiyezli olduğunun bir göstergesidir.

Halkların bayrağa, büstlere, şovenizme, ırkçılığa değil barışa, özgürlüğe, ekonomik refaha ihtiyacı vardır.

Halkın devasa bayrak direklerine ve anıtlara değil, işe, aşı, geleceğe ihtiyacı vardır.

Kıbrıs Sosyalist Partisi olarak, bunca yaşamsal ve acil sorun varken hala böyle şeylere bütçe ayırıp ülkemizde şovenizmi tırmandırmaya çalışanları kınıyoruz.

Bir yandan topluma Kıbrıs sorununu çözmek için görüşmeler yapıldığı masalını okuyanlar, ülkemizin her iki yanında şovenizmi tırmandırarak asıl niyetlerini ortaya koyuyorlar.

Kıbrıs Sosyalist Partisi ülkemizin her iki kesiminde de şovenizmin ve ırkçılığın değil, kardeşlik ve ortak mücadelenin kök salması için tüm gücü ile mücadele etmeye devam edecektir!

Ayda Bir Yayınlanır

1996’dan Beri Kıbrıs’ta Anti-emperyalist ve Sosyalist Mücadelenin Sesi...

Kıbrıs’ta SOSYALİST GERÇEK Siyasi Gazete

Her aybaşı tüm gazete bayilerinde. Abone olmak için 0533 863 66 60 numaralı telefondan bizlere ulaşabilirsiniz.

★ Kıvılcım Yayınları
Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net

Her Perşembe Buluşuyoruz

Birlikte düşünmek ve birlikte üretmek için her Perşembe Saat 19:30’da E.K.İ.M. Kültür Sanat Üretim Merkezi’nde buluşuyoruz.

Bize katılmak için arayın 0533 863 66 60